

Молода Україна

журнал українського демократичного молоді

РІК ВИДАННЯ XXV.

СІЧЕНЬ — 1975 — JANUARY

Ч. 230

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

В Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Leo Lupul
130 Pilkington St.
Thorold, Ont. L2V 1B4

Victor Zwetkow
6465 — 43 Ave., Apt. 1
Montreal 410, Que.

В США:

Головний представник
Alex Poszewanyk
5240 N. Le Claire Ave.
Chicago, Ill. 60630

Iw. Ivahnenko,
72 Feather Bed Ln.
Popewell, N. J., 08525

L. Jemetz,
2941 Amboy Road,
Warrens, N. Y., 13164

W. Ponomarenko,
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

У Зах. Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko,
2. Hamburg — Wandsbek,
Lesserstr. — 225
West Germany

В Англії:

A. Bondarenko,
78 Kensington Park Rd.,
London W. 11, — England

В Австралії:

S. Krywolap,
Box 1586 M,
G. P. O. Adelaide,
S. Australia.

МОЛОДА УКРАЇНА

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine.
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Democratic Youth
Association.

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: G. KRYWOLAP

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата — 12 чисел

У С.Ш.А., у Канаді і в Україні ----- 6.00 доларів
Ціна одного примірника: 60 центів

В Австралії ----- 4.00 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 40 центів

В Англії і Німеччині ----- 4.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 40 центів (америк.)

В усіх інших країнах Європи ----- 3.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 30 центів (америк.)

В усіх країнах Південної Америки ----- 2.50 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 25 центів (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє число журнала, за яке заплачено передплату.
За зміну адреси просимо присилати поштові значки або інтернаціональні купони (International coupon) на суму 25 канадійських центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає за собою право скорочувати статті і правити мову; рукописів не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди відповідають поглядам редакції.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA,
Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T7

У ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Щедрівка. Митр. М. Овчаренко — Наука веде до Бога. А. Лисий — Чи варто було городити. П. Степ. Л. Ромен — Поезії. А. Юріняк — Новорічний епізод. З одумівського життя і праці. Родинна хроніка. Різне. Сторінка Юн. ОДУМ-у. М. Каплистий — Мої найсумніші різдвяні свята.

На обкладинці: Мускоха, Онтаріо.

ОЙ ТАМ ЗА ГОРОЮ

З „Збірн. пісень для шкіл“ М. Лисенка.

Andante.

Дисканти.
Альти.

1. Ой, там за горою
та за ка-м'яною.

Тенори.
Баси.

Щедрий вечір, гей!
на добрий вечір!

f

Ой, там виходило та три товариші.
Щедрий вечір...

Що перший товариш — то ясне сонце.
Щедрий вечір...

А другий товариш — то ясен місяць.
Щедрий вечір...

А третій товариш — то дрібен дощик.
Щедрий вечір...

Що сонечко каже: "Як я ізійду, —
Щедрий вечір..."

То зрадується старе й мале!"
Щедрий вечір...

А місяць каже: "Як я ізійду, —
Щедрий вечір..."

То зрадується ввесь звір у полі,
Щедрий вечір...

Ой, звір у полі, чумак у дорозі,
Щедрий вечір...

Чумак у дорозі, хазяїн у домі!"
Щедрий вечір...

А дощик каже: "Як я ізійду, —
Щедрий вечір..."

То зрадується жито й пшениця,
Щедрий вечір...

Жито й пшениця і всяка пашнича".
Щедрий вечір...

Митр. М. ОВЧАРЕНКО

НАУКА ВЕДЕ ДО БОГА

Ніхто не може заперечити величезного значення знань (а значить і науки) в житті людини. Знання людини не є такі вже й великі; незнаного безконечно більше. І це не перебільшення. Існує влучне порівняння: якщо ми будемо уявляти наші знання як коло, то те, що поза колом, є незнане. В міру збільшення знань (збільшення кола), стало збільшуватися буде й те, що поза колом, тобто незнане. Ось приклад — вислів матеріаліста академіка Г. І. Наана: "І'гантадцять років тому я знат точно, що таке Всесвіт і що таке космологія, знат, що правильне і що неправильне. Тепер такої упевненості у мене й сліду нема". (Знані — Сила. Москва. 1973, ч. 7, стор. 14). І далі, що більше буде знань, то більше буде й незнаного. Сучасна наука не заперечує цієї думки.

Тут же треба сказати, що є й таке, що ніколи не буде знаним, як, прикладом, безконечність, вічність, які не можемо й ніколи не зможемо ані зрозуміти, ані уявити, і які ми тільки відчуваємо безсмертною, тобто вічною, душою. Також ніколи не буде знаним, який є Всесвіт (він такий великий — можливо, безконечний, — що ніякими матеріальними засобами ні тепер, ні в майбутньому неможливо подолати неуявимо великі віддалі), ніколи не буде знатою і сутність матерії (це саме кажуть і матеріалісти) й ін.

Наука, користуючись матеріальними органами чуття і матеріальною апаратурою, може досліджувати, вивчати тільки матеріальне. Питання ж духового характеру є поза межами її компетенції. Наука й не претендує на те, щоб дати відповіді (хай і в далекому майбутньому) на абсолютно всі питання, які постають у людини.

Ті, які кажуть, ніби наука довела, що Бога нема, чи що Бог є, — говорять неправду. Наука не може цього довести. Наука не може ні заперечити існування Бога, ні довести існування Його, бо це не в її компетенції. Вона може давати тільки факти, що стосуються матеріального світу, а на основі їх вже робляться певні висновки.

Сучасна наука, все більше й більше досліджуючи матеріальний світ, відкрила багато такого, що ще так недавно вважалося фантастикою, абсурдом. Напр., "поводження" елементарних частинок матерії.

Сучасна наука встановила надзвичайну розуміність в будові і розвиткові матеріального світу, і цим вона веде не до матеріалізму, а до віри в Бога, бож матерія сама в собі "сліпа, нерозумна і не ставить ніяких цілей". Це кажуть матеріалісти. (Антирелігійні журнали: "Наука и религия". Москва. 1968, ч. 3, ст. 10; "Людина і світ". Київ. 1970, ч. 5, ст. 21).

Матеріалізм навчає, що існує тільки матерія, якої є безконечна кількість, і значить вона є абсолютно всюди; навчає, що матерія неодмінно

існує в просторі й часі, і є в безперервному русі — змінах. (Дialectический материализм. Москва. 1960, ст. 55, 67, 75, 77).

Значить (за матеріалізмом) не може бути, щоб десь не було матерії, простору й часу (хай і в інших структурах). А от що пише та ж матеріалістична преса: "Академік Наан (матеріаліст. Прим. М. О.) звернув увагу на один цікавий факт, що в районі гравітаційних вибухів є області, в яких, з точки зору сучасної фізичної теорії, взагалі нема нічого" (підкр. М. О.) ні речовини, ні простору, ні часу, ні руху. Але з другого боку, як це не здається дивним, дивовижні області, про які говоримо, існують цілком реально... складається уявлення, що тут відбувається виникнення з "нічого" і обернення в "ніщо". (Знані — Сила. Москва. 1968, ч. 2, ст. 44).

Християнство навчає, що Бог — Дух, для Якого нема ні простору, ні часу. Це не значить, що Він існує десь, де кінчається простір. Ні, Він є абсолютно всюди. Зрозуміння, уявлення сутності Бога перевищує наші розумові спроможності. Ми вірюємо, і наша віра не сліпа, а має підстави: по-перше, Бога ми відчуваємо істотою своєю (і атеїсти відчувають; тільки вони викривлюють, поклоняючись ідолам), по-друге, Сам Бог відкрив нам про Себе те, що по наших силах.

За християнською науковою ангели також духи, але не такі як Бог, бо хоч для ангелів простору не існує, але існує час: вони створені в часі; Христос сказав, що ангели не знають, коли удруге прийде Христос на землю (Матв. 24. 36). Значить час для них існує.

Людина складається з двох природ: духа й матерії (тіла). Дух (душа) людини подібний ангелам, а тіло — звичайна матерія, яка підпорядковується законам матеріального світу.

Що в людині є й нематеріальне, стверджує і навіть підкреслює ідеолог матеріалізму В. І. Ленін. Він пише: "Мисль — не тілесна, не речовина, не матеріальна. Назвати мисль матеріальною, значить зробити помилковий крок до змішання "матеріалізму з ідеалізмом". (Твори, т. 14, ст. 222; Збірник "Питання атеїзму", Київ. 1959, ст. 20).

Значить існує не тільки матерія, а й нематерія.

Що знаменно, — нематеріальне в людині вище матеріального, бо може направляти розвиток матерії не туди, куди він повинен був би йти за природними законами, а куди хоче розум і воля людини. Напр., ось хвора людина: за природними законами вона повинна вмерти, а операція зберігає її життя.

Нематеріальне в людині може керувати матерією, матеріальними процесами і навіть законами матерії. Це встановлено науково, що стверджує й матеріалістична преса. Напр., антирелігійний журнал "Наука и религия". Москва. 1967, ч. 1

на ст. 50 пише: "Науці ще треба пояснити багато незвичних явищ, коли здається, що мисль здібна керувати тілом. "Індуські святі" простромлюють собі язык і щоки ножами, не відчуваючи болю і не проливаючи ні краплі крові. Християнські містикі викликають на долонях і на ступнях відкриті рани, що нагадують стигми. (Далі зазначено ще ряд фактів. Прим. М. О.). ...Все перелічене стосується добре задокументованих фактів, але поки що ні один з них не має вичерпного пояснення з наукової точки погляду. Можливо (підкр. М. О.) з часом фізіологи довідаються, яким чином людина може наділяти свій організм такими властивостями, яких він звичайно не має. І тоді будуть пояснені згадані незвичайні явища і серед них *тайна дивного ходження по вогню* (підкр. М. О.) мужчин племен мбенга". Цей же журнал у 1969 р. ч. 8 на ст. 54-55 пише: "Свідоцтва про ходження по вогню (без будьякої шкоди для тіла. Прим. М. О.) переконують у фактичній певності феномену при цілковитому безсиллі дати йому будьяке фізіологічне пояснення. Не містифікація, а факт".

А телекінез? (пересування речей без доторкання до них). Факти телекінезу засвідчені на Лонг Айленді (Нью-Йорк) і в ін. місцях. Навіть було і в Києві, що стверджує матеріалістична преса ("Наука і суспільство". Київ 1967, ч. 5, ст. 41-43). Матеріалісти припускають, що це робить мисль людини.

Значить в людині є ще щось незнане. І це незнане надзвичайно сильне: воно може керувати всіма функціями тіла і надавати йому таких властивостей, яких тіло звичайно не має.

Дивно. Надзвичайно сильне й разом з тим незнане, хоч сучасна наука вже досить докладно вивчила матеріальне тіло людини.

Навіть коли погодимося з припущенням матеріалістів, що всі ці незвичні явища відбуваються під дією мислі людини, то все ж треба визнати, що нематеріальне керує матеріальним, бо, як вже говорилося, В. І. Ленін писав, що мисль не є матеріальною.

Таким чином ми приходимо до висновку: існує надзвичайно сильне нематеріальне, що керує матеріальним. А відціля один крок до віри в Бога.

Наведемо ще деякі висновки сучасної науки, що ведуть до віри в Бога:

1) Уесь відомий нам всесвіт мав початок і то, порівнюючи, не так давно: 10 мільярдів чи трохи більше років тому. Тоді вся матерія всього відомого нам всесвіту була скучена в дуже малому об'ємі (навіть в математичній точці, що не має ніяких розмірів, тобто розмірність її нуль, ніщо) з неуявимо високою температурою і неуявимо великим тисненням. Та праматерія була в стані колапсу. З невідомої для науки причини стався вибух (точніше, надвибух) і почали утворюватися атоми і взагалі все те матеріальне, що ми знаємо у відомому нам всесвіті.

Це ж пишуть і вчені з матеріалістичним світоглядом у матеріалістичній же пресі. Напр., "Нева". Ленінград. 1967, чч. 9 і 10, ст. 166-169; "Наука и релігия". Москва. 1970, ч. 4, ст. 53:

"Наука і суспільство", Київ 1971, ч. 2, ст. 22; "Знані — Сила". Москва 1971, ч. 2, ст. 16; й багато інших.

Але ж ще так недавно матеріалісти категорично заперечували початок відомого нам всесвіту, говорячи, що він вічний. Тепер вони намагаються втиснути наукові висновки в затісні рамки матеріалізму.

2) Цілий ряд фактів свідчить, що мусить існувати ще щось, крім відомої нам матерії. Це примушені визнати й матеріалісти. Тільки вони говорять, що то — іншоструктурні форми матерії, де нема ні атомів, ні будьяких відомих нам природних законів. Там абсолютно все інше (в тому числі і простір, і час). Матеріалісти кажуть, що іншоструктурних форм матерії існує безконечна кількість, і що всі вони *неприступні* і ніколи не будуть приступні людині, бож людина "атомної" структури. Це пишуть матеріалісти. Напр., С. Г. Мелюхин "Проблема конечного и бесконечного". Москва. 1958 і багато ін.

Визнання існування *неприступного* для людини не дає права матеріалістам говорити, що існує тільки матерія і більше нічого.

Твердження матеріалістів, що існує тільки матерія — це *віра, спіла віра*, бо для такого твердження нема ніяких наукових підстав.

3) *Vsi* матеріальні об'єкти, *vsi* матеріальні явища побудовані й розвиваються за суворими математичними законами. Але математика — абстракція. Математика є властивість тільки розуму, а не сліпої, нерозумної матерії.

І от будова й розвиток матеріального світу за математичними законами примушують робити висновок, що *повинен існувати Розум*, Всемогуттій Розум. Ми кажемо — Бог.

4) Будова й розвиток всього матеріального світу (і неживого, і живого) запрограмована. Особливо ясно це ми бачимо в світі життя (напр., гени). Але ж матерія не може запрограмовувати, бож вона "нерозумна і не ставить ніяких цілей". Запрограмовувати може тільки розум.

Значить, *повинен існувати Розум*, Який запрограмував всю матерію.

**

Можна було б навести ще цілий ряд подібних наукових висновків, але думаємо, що досить і цього, щоб бачити, що сучасна наука підводить до віри в Бога.

На жаль, дуже багато людей не знайомі з сучасними досягненнями науки. Вони користуються "сенсаціями" в пресі, які в більшості виявляються не такими вже й правильними.

Наш час — час великого авторитету науки. На жаль, Церкви в апологетиці (захисті віри) не звертають достатньої уваги на сучасні досягнення науки, а атеїсти, дещо замовчуючи, дещо викривляючи, пристосовують науку до пропаганди атеїзму і голосно кричать, що наука, мовляв, повністю підтримує матеріалізм і що сам матеріалізм стоїть на основі науки, хоч це далеко не так.

Цікаво зазначити, що матеріалісти кожне велике досягнення науки спочатку заперечували, а

Д-р Анатолій ЛИСІЙ

Голова Коша Старших Виховників
ОДУМ-у США

ЧИ ВАРТО БУЛО ГОРОД ГОРОДИТИ?

Від автора: Центральний Комітет ОДУМ-у висловив бажання, щоби цю доповідь, виголошенню на бенкеті Зустрічі ОДУМ-у США і Канади в Детройті 1 вересня 1974 р., надрукувати в "Молодій Україні". Подаю її з деякими скороченнями. Тому що в ній заторкнені справи, які вважаю важливими в житті ОДУМ-у і про які нам вже настав час голосніше говорити, я хочу цією доповіддю розпочати на сторінках "Молодої України" дискусію і закликаю до неї друзів в ОДУМ-у і ТОП-і. Ця дискусія повинна бути частиною підготовки до відзначення 25-ліття ОДУМ-у в 1975 році.

Ваше Преосвященство Дорогий Отче Владико!
Високодостойні Отці й Гости!
Дорогі Друзі Одумівці й Топівці!

Організатори цієї Зустрічі дали мені можливість звернутися до вас з короткою промовою. Я вдячний їм за це і постараюся не надувати вашою терпеливістю.

На бенкетах, кажуть люди, не випадає говорити про серйозні справи. На бенкети люди збираються бенкетувати: їсти, пити, веселитися. Я піду проти цієї традиції і прошу вашої серйозної уваги до думок, які тут будуть висловлені. Попереджу Вас, що моя промова ряснітиме знаками запитання, на які я не буду давати відповідей, бо хочу, щоби кожен з вас над ними замислився і сам відповів на них.

Нашу зустріч в цьому році ми присвятили Олександрові Кошицеві — великому українцеві-емігрантові. Ми відзначаємо його невтомну працю на службі своєму народові та батьківщині Україні, ту велику працю, яку він зробив, перевібаючи далеко від рідної землі. Підкреслюємо його тернистий шлях, з якого він не схібив, хоч який він був важкий і хоч як вабили спокуси зі сторони.

Ми звертаємо увагу нашої молоді на заслуги та приклад цієї безмежно відданої українській справі людини. Заслуга Кошиця не тільки у високомистецькому рівні його професійної праці, але найперше в його особистій ідеїності, його високому українському патріотизму. Ці останні, на нашу думку, були тією рушійною силою, яка тримала Кошиця у постійному творчому горінні для Батьківщини до останнього дня його життя.

Незабаром, тобто через рік, ОДУМ відзначатиме 25-ліття свого існування. Вже тепер розпочалися підготування до належного відзначення цього ювілею. Багато з вас, особливо члени керівництва ОДУМ-у, дістали листи від голови ЦК, часто-густо пересипані кольористими епітетами та іншими ознаками соковитості української мови. В кожному разі наш голова вже почав "хитати одумівською драбиною". Я певний, що 25-ліття ОДУМ-у ми відзначимо з повною гідністю та величавістю, як і належить молодечій організації, яка витримала 25 років життя в українськім суспільстві на еміграції.

Але крім святкувань та мистецьких показів, за які я цілком спокійний, побачивши вчора нашу молодь на сцені, та крім конкурсів на поштові марки та емблеми, мене непокоїть інший бік нашої організації. Про неї будемо говорити тут як про найбільш міродайну, тобто як про наслідок нашого 25-річного буття, конкретно — про ідейне обличчя нашої молоді, про духовий стан та національну вартість молоді, яка перейшла чи переходить через нашу одумівську організацію. Я вважаю цей бік особливо важливим, беручи під увагу час та обставини, в яких нам доводиться жити, а також з огляду на події в житті нашого народу на Батьківщині, свідками яких ми є тепер.

Отже, ми в наше 25-ліття мусимо зробити підсумок. Лише відверто поглянувши на себе тепер і пригадавши оті початкові цілі, що лягли в основу постання ОДУМ-у та додавши до цього ті

коли заперечення робилося вже безглаздим, то визнавали, але зараз же пристосовували його до матеріалізму. Це говорять самі матеріалісти. Так, напр., матеріалістичний журнал "Новий мир", Москва, 1965, ч. 1 на ст. 223 пише, що матеріалісти на протязі 30 років заперечували теорію відносності, заперечували вони квантову механіку, кібернетику, генетику, поширення всього відомого нам всесвіту й ін.

Вину за це вони намагаються скласти на окремих матеріалістів. Але постає питання: А де були

в той час "правдиві" матеріалісти? Чому вони тоді мовчали?

Сучасний матеріалізм *вимагає*, щоб наука служила йому. Про це матеріалісти пишуть одверто.

Але наука не може служити ні матеріалізму, ні релігії. Вона повинна давати тільки факти, що стосуються матеріального світу. А на основі цих фактів людина робить висновки.

І от ці факти (і їх багато) не дають підтвердження матеріалізові, а, навпаки, ведуть до віри в Бога. На жаль, ці факти мало відомі загалу.

вимоги, які ставить перед нами життя, як перед українською молодечою організацією, ми зможемо дати відповідь на питання: Чи за 25 років існування ми оправдали себе як організація української молоді?

Для чого, взагалі, треба було творити ОДУМ? Я пригадаю вам слова одного з надхненників створення ОДУМ-у і, можна сказати, першого і почесного члена ОДУМ-у — письменника, поета і великого українського громадянина Івана Павловича Багряного. У 1950 році говорячи про молодість, І. ІІ. Багряний сказав таке: "В процесі боротьби з нашою рідною українською реакцією і з московською окупантською реакцією на повені зріст стало питання молоді. В рівній мірі посталася потреба збільшення кадрів української демократії. Ми вирішили до змагу з тими і з тими створити ділово демократичну, зразкову, дієздатну організацію української молоді, як школу політичного і національного виховання української молоді".

Так було на початках. 25 років тому зібралася в Нью-Йорку група молодих людей, які дали початок ОДУМ-ові. З того часу сталися зміни: маємо юний ОДУМ, маємо курси виховників, табори молоді, свої оселі, маємо старших виховників ОДУМ-у і т. д. Часи змінилися, але чи змінилася ідея? Чи змінилися наші завдання? Чи змінилися вимоги, які ставить українське суспільство перед організацією української молоді? Чи змінилися сподівання Батьківщини?

Я думаю, що ні! Але повернімся до слів І. П. Багряного: "...школа політичного і національного виховання української молоді". Дехто може сказати: Та це ж "політика"! Ми не хочемо "політики" в ОДУМ-і! Ми мусимо бути "невтимальними"!

Така реакція, з моєго погляду, є виявом отого вічного страху нашого українського міщанина-пристосуванця, який під плащиком втікання від "політики" хитро-мудро уникає будької участі в національно-патріотичних діях українського суспільства і через це не бажає післати своїх дітей до української організації молоді.

Ми ж в ОДУМ-і розуміємо "школу політичного і національного виховання української молоді" інакше. Запевняю вас, дорогі слухачі, що ми не говоримо тут про оті безглазді партійно-політичні поділи, чвари і сварки, від яких наша молодь самозрозуміло втікає. Ми не говоримо про підготовку молоді до пасивних співучасників нашого незавидного рівня громадсько-політичного життя і вишколення з молоді нових, за словами Юрія Дивничі, "декляматорів", "обрядників" і "алилуїйників".

Ми говоримо тут про підготовку нашої молоді до позитивної участі в житті української спільноти. Ми говоримо про нове покоління українців, яке, також за словами Ю. Дивничі, мало б "уміти працювати, жити, перемагати, думати й почувати". Ми говоримо про плекання української національної ідеї, про надійне продовження її на довгі роки тут, далеко від рідної країни. Ми говоро-

римо в ОДУМ-і про виховання надійної зміни попереднього покоління.

Через це ми не повинні боятися слова "політика", то во ѹ якщо ми не бажаємо виховувати в ОДУМ-і безплідну генерацію нових міщухів українського походження. Ми повинні назавжди запам'ятати, що живемо в часах, коли "стояння останньої" є національним злочином, коли бути свідомим українцем уже означає бути активною частиною української політичної акції і коли виховання української молоді в національно-патріотичному дусі вже означає "політику", хочемо ми цього чи ні! Без цього існування української організації молоді не матиме аніякогісінського сенсу.

Я певний, що кожен з тих, які працюють в нашій організації молоді, переходить періоди піднесення і періоди розчарування, хвилини захоплення і хвилини пессимізму. Це нормальне для кожної живої людини, яка живе не тільки серцебиттям, але також і почуваннями. Колись, мабуть в хвилину зневіри, один з чільних провідників ТОІ-у з Детройту в листі до мене запитав: "Чи варто було городити?"

Питання це дуже багатозначне. ОДУМ є нашим городом, а ми його городниками. Що виростає на нашему городі? Чи виростають здорові, корисні рослини, чи росте бур'ян? Чи ми, городники, створили сприятливий ґрунт для міцного коріння? Чи рослини на нашему городі дають добре плоди?

Відповіді ми повинні приготувати на наше 25-ліття. Відповіді на багато питань, наприклад:

Де ті одумівці, які були в ОДУМ-і 25 років тому?

Де їхні діти? Чи належать до ОДУМ-у, чи тиняються поза молодечими організаціями?

Чи молодь, що переходить через ОДУМ залишається вірною одумівській ідеї?

Скільки з них, з цієї молоді, ідуть на високі студії?

Що сталося з тією молоддю після років перевіування в ОДУМі? Після переходу до вищих шкіл, до університетів?

Скільки з тих, що ідуть на високі студії, ідуть на них пам'ятаючи про своє призначення бути членом провідної верстви українського суспільства після закінчення студій?

Чи думаютъ вони повернутися до свого суспільства, чи зникнуть без сліду в морі чужого оточення.

Скільки з нашої одумівської молоді евентуально стає вчителями українських шкіл? Скільки стає активними діячами українських громад?

Скільки з тієї молоді стає активними в українськім мистецтві, письменстві, політиці?

Скільки з цієї молоді іде на богословські студії, щоби пізніше повернутися до свого люду і служити йому в чині священиків?

Скільки з нашої молоді стає жертводавцями на українські цілі, передплатниками українських газет, журналів, читачами української преси й книг?

Скільки з нашої одумівської молоді творять українські подружжя, а скільки з наших молодих

хлопців і дівчат зникає в подружжях мішаних і тим втрачених для нашого суспільства?

Ці питання, і багато подібних, повинні хвилювати не лише нас, одумівців і топівців. Вони повинні турбувати кожну українську людину, якій залежить на майбутньому української національної справи та якій дорогими є ті здобутки, які трудяча українська людина досягнула в поті чола свого за півстоліття від свого ісходу в широкий світ зі земель батьківських.

А тепер хочу присвятити кілька слів моїм "підлеглим", тобто членам Коша Старших Виховників ОДУМ-у, головою якого в США мені припала доля бути. З остаточним прийняттям нового Статуту ОДУМ-у в руки старших виховників передана його доля. Від вас залежить бути чи не бути ОДУМ-ові. Я знаю вас майже всіх особисто. Я бачу тут багато знайомих. Я бачу ці обличчя майже на кожній одумівській зустрічі, конференції, з'їзді. Я знаю скільки труду й особистості жертв ви присвячуєте одумівській молоді. Я також знаю, що кожен з вас в своїй праці має хвилини розчарувань, сумнівів, зневіри. Я не буду тут заспокоювати вас чи висловлювати "сердечні" співчуття. Пригадаю лише, що ви добровільно вибрали цей шлях одумівський і прирекли себе крокувати ним в майбутнє. Хто не в силі витримати — може відійти.

Дорогі друзі! Дивлячись на українську дійсність, починаючи від далекого минулого й кінчуючи теперішнім можна ясно вирізнати два шляхи, які вибирала собі українська людина у відношенні до своєї нації і тим накладала відповідну печатку на сторінки її буття. Ці два шляхи в своїй протилежності ніби білою і чорною ниткою пролягли через нашу історію. Цими шляхами крокували два різні типи українців, протиставлені один супроти другого як споконвічні антиподи.

У творчості майже кожного українського письменника бачимо ці два протилежні типи української людини. Так в Шевченка, наприклад, ми бачимо з одного боку козацьких "лицарів великих, Богом незабутих", а з другого — вислужників "землячків" пузатих, що обивали пороги петербурзьких царських палат. Подібні приклади незліченні, вони записані в кожній книзі української історії, вони стали частиною трагедії нашого народу. Погляньмо на наші найновіші часи. Щороку ми з пошаною відзначаємо герой нашої недавньої національної революції. Але ніде правди діти: з одного боку ми бачимо одчайдущих героїв Арсеналу, Крут, Базару, Зимових Походів, а з другого — "невтральне" лузання насіння під стріхами українських хат тоді, коли на Україній йшов бій за волю народу і його державу. Наслідки знаємо всі. А тепер на Україні? Одні, одержимі українською національною ідеєю поневіряються в мордовських тaborах та тюрмах, а другі животіють в безпечному світі "премудрих поросят" — пристосуванців та слуг новітнього московського капрала, як це пише Валентин Мороз.

В українському суспільстві поза Україною ми також повинні зробити вибір. Цей вибір є: між

сумлінною і впертою працею для українського національного самозбереження та плекання національних інтересів України, і хитро-мудрою "невтральністю" українського міщуха-плебея, який втікаючи від "політики", відходить від будь-якої участі в національній праці нашого суспільства. Бути "невтральним" тепер є рівнозначне з плебейством.

Я закінчу прикладами з творів великого сина галицької землі Івана Франка. "Каменярі" супроти "Пісні раба": вибираймо до своєї вподоби.

Каменярі:

"І п'ядь за п'ядею ми місця здобували:
Хоч не одного там калічили ті скали,
Ми далі йшли, ніщо не спинювало нас."

Раб:

..."І хоч душу манить часом волі приваб,
Але кров моя — раб! Але мозок мій — раб!"

Каменярі:

"...І кожний з нас те знав, що слави нам не буде,
Ні пам'яти в людей за сей кривавий труд,
Що аж тоді підуть по сій дорозі люди,
Як ми проб'єм її та вирівняєм всюди,
Як наші кості тут під нею зогниють."

Раб:

..."Хоч я пут не ношу на руках, на ногах,
Але в нервах ношу все невольницький страх."

Каменярі:

..."І всі ми вірили, що своїми руками
Розіб'ємо скалу, роздробимо граніт..."

Раб:

..."Хоч я вольним звусь, а як раб спину гну,
І свободно в лиці ні кому не зирну.
Перед блазнем усяким корюся, брешу,
Вольне слово в душі наче свічку гашу..."

Каменярі:

..."Та сльози, ані жаль, ні біль пекучий тіла,
Ані прокляття нас не відтягли від діла,
І молота ніхто із рук не випускав."

Вам, одумівські - каменярі, присвятити я оці слова.

**КОЖНИЙ ОДУМІВЕЦЬ ПОВИНЕН ОБОВ'ЯЗКОВО
ПЕРЕДПЛАЧУВАТИ "МОЛОДУ УКРАЇНУ"
ЧИ ВИ ВЖЕ ВИРІВНЯЛИ ЗАЛЕГЛУ ПЕРЕДПЛАТУ?
ЯКЩО НІ — ЗРОВІТЬ ЦЕ НЕГАЙНО !**

ПАВЛО СТЕП

(У десяту річницю смерти)

ЗУСТРІЧ

*В чорнім кепі, в старенкій шинелі,
Що так щільно їй стан облягла
Вона кроком гірської газелі
В людну залю леген'ко зайшла.*

*Кароока сама й білолиця,
А в очах невимовна краса,
Загадкова, струнка мов ялиця
І без жалю відтята коса.*

*Випадково зустрілись у "Плузи",
Говорили одну лише мить...
А чому ж мое серце у тузі
Ще і досі так дуже щемить?!*

1924

**

*Ти не пройшла в житті моїм безслідно,
Мій спокій ти порушила навік,
Ішли в життя з тобою ми побідно,
Перепили бурхливих кілька рік.*

*Весняними пахучими ночами
Мені ти снися часто і тепер:
Ми знову йдем квітучими садами,
Думками знову линемо в етер.*

*I як тоді нас пестить сонце й гріс,
Освітлює життєвий трудний шлях.
I воскресають втрачені надії,
I буйно квітне радість у серцях.*

1950

МАРЕВО

*Неначе був у рідному селі,
Вузенькі бачив піскуваті ниви,
Ходив зажурений по тій землі,
Де був колись веселий і щасливий.*

*I незабутній бачив батьків двір,
Давно покинутий, старенку хату,
Мені вклоняється низенько осокір,
Сріблястий велетень старий, крислатий*

*Пастівником буддячам рясно вкритим,
Обабіч там цвіли чужі сади,
Ходив, блукав, немов несамовитий
Дитячих ніг своїх шукав сліди.*

*Хотів знайти загублене навіки,
Юнацьких мрій казково-дивний сад.
Ta не течуть назад ніколи ріки,
I юність теж не вернеться назад.*

1951

РАНОК

*У віконце
Світить сонце,
Плються пахощі весни,
A у травах
Кучерявих
Скачуть, грають цвіркуни.*

*Сколихнулась з цвітом гілка,
Засміялась десь сопілка,
Співець-жайворон заграв...
Ніжні звуки полилися
I по полю розлилися...
Потягнувся млосно став
I у вербах задрімав...*

1942

**

*Ідем удвох по оболоні,
Ліворуч річечка біжить...
В твої натруджені долоні
Я хочу серце положить.*

*Довірить хочу без вагання
Одну з найбільших таємниць:
Тремтливе зоряне кохання,
Що розцвіло під співи птиць.*

*A ти сковай на дні у серці
Мою святиню й бережи.
Коли ж загину в лютім герці,
Цілому світу покажи.*

1944

НЕ ВІРЯТЬ, ГОСПОДИ, НЕ ВІРЯТЬ

(з Ф. Глінки)

*Не вірять, Господи, не вірять
Тобі і всім ділам Твоїм...
I розум Твій беруться мірять
Коротким розумом своїм.*

*Сміються з мудрости пророків,
Сміються із чудес Твоїх,
Не бачать тих минутих строків
Що сам призначив Ти для них...*

*Все гріх на гріх і блуд до блуду,
A їхнє "Я" для них кумир,
Страшного не бояться Суду,
Bo в кожному прокинувсь звір.*

*Ta ось зазивно вже вдаряє
Передчуття в серця людей,
To гнівний погляд свій кидає
Отець на всіх своїх дітей.*

1943

Інж. Макар КАПЛИСТИЙ
Майор Армії УНР

Левко РОМЕН

Мої найсумніші Різдвяні свята

21 листопада 1920 року пролунали останні сальви гармат, ще десь-нече-десь тріскотіли кулепети, останні лави нашого вояцтва вистрілювали рештки рушничних набоїв. 4-та година по полуночі. Ми переходимо крізь ряд польських вояків і старшин, що відбирають зброю. Мушу віддали револьвера й шаблю, які я носив понад чотири і пів року. Поразка, образливе і пригноблююче відбирання зброї, непевність, що буде завтра — обезвладнювали людину та робили байдужою до цілого світу.

Минув майже місяць поки нас голодних, смертельно перемучених та жахливо брудних привезли до табору у Каліші.

Вже не пам'ятаю за скільки днів перед Святым Вечером ми опинилися у брудних, обдертих і холодних бараках, через щілини яких холодний вітер сніговим пухом вкривав нас... Вояки тісно тулилися на майже голих нарах. Хотілося жити, але мало було надії, що на ранок не замерзнеш, або не перестудишся.

Таборові харчі мізерні. Я не можу пригадати, що ще було на Святу Вечерю, крім солоного оселедця, чорного недопеченого хліба й чаю. Пам'ятаю лише, що я був вічно голодний, як і всі мої земляки херсонці, що привикли до доброї їжі. Енергійні вояки Кальмицький та Ковган зібрали співаків, щоби розучити хоч кілька колядок і заколядувати воякам на Свят-вечір.

Мої прострілені легені ще не загоїлися і я не можу нормально дихати, отже про участь у хорій думати не приходиться, а я ж так любив колядки!...

Безнадійно-нудне голодне й холодне таборове животіння змушували наших вояків рано лягати на мало привабливі нари. Якось так сталося, що і на Свят-вечір у нашему бараці скоро всі полягали... Кожний вояк заглибився в себе і думав свої думи... Цього вечора було значно тихіше в бараці. І раптом цю важку тишу порвало: "Добрый вечір тобі, пане господарю!" Хоч як радісно звучали ці слова, але вояцтво розпучливо-тужно прийняло цю коляду. Неволя, туга за рідними, привабливий спомин веселих повних щастя юнацьких днів ще сильніше гнітили душу і були контрастом таборовому Свят-вечорові. Потім хтось заспівав "Нова радість стала"... Не витримав мій земляк, загартований вояк-підстаршина і почав хліпати. Він-же залишив дружину і троє дітей! І в цю мить, я відчув усю трагічність нашого положення і безсилість людини: я нічим не міг помогти і потішити моого земляка побратима-вояка. У цю Різдвяну Ніч і я плакав, линучи думками до рідних осель, та довго-довго не міг заснути.

ЖИТТЕВИЙ ШЛЯХ ПАВЛА СТЕПА

Там степу мріли десь простори,
Колись — гучні, тепер — поснулі,
А тут, з чернігівського бору,
Кували долю всім зозулі, —

Як вийшов з білої хатини
З допитливим хлопчина зором...
Він не зважав на смішки й кипини,
Бо знов: свого цуратись — сором!

Широкий світ манив до себе —
Зглибити "кесареве" й Боже,
Життя — спрямованість, потреби,
І чом оточення — вороже?...

І пізнавав... чужу науку,
І пізнавав свій рідний народ —
Серед подій воєнних грюку —
Мов близкавицю в чорній хмарі...

Звелись війною знов вестоти,
І визвіривсь сусід північний...
Козацькі ж оживив чесноти
У нім інстинкт, нагально кличний.

Він з вояками став у лаву,
Той поклик чувши України:
Виборюймо свою Державу, —
Нехай навік тиранство згине!

У боротьбі змагавсь, посивів,
В лабетах бувши людоморів...
Та сіяв він на рідній ниві
Думки бадьорливі й суворі!...

Суворі, бож картав за свари
І за лінівство та оспалість,
Підносив Батьківщини чарі
І дбав за мови досконалість.

Він працював і твердо вірив,
Що Україну стрінє доля —
До часу вихрять бузуві! —
Колись і нам засяє воля!...

Недарма вказці Вдовиченки
Рушають Матір визволяти...
Дарма, що впали Дорошенки,
Бож дух є дужчий за гармати!...

Він працював для молодечі,
І захопила смерть — на стійці...
"У лиховінний час хуртечі
Тримайте стяг свій, компанійці,

І буйте лезом, а не плацом...
Хай родяться нові герої!" —
Він відійшов з таким наказом
Для зміни вічно молодої!

СПІВЧУТТЯ

Родині Івана Гринька, представника "Молодої України" у Філадельфії, широго українського патріота, надсилаємо своє шире співчуття з приводу його смерти. В особі Івана Гринька ми втратили діяльного українця і поширювача української преси.

Хай чужа земля буде йому легкою!

ЦК ОДУМ-у
Редакція й адміністрація
"Молодої України"

Шире співчуття висловлюємо Ліді й Михайліві Лебединським з приводу смерті їхнього батька Андрія Філенка, який помер на 67 рокиття у січні 1975 р. в Ст. Кетерінс, Канада.

ЦК ОДУМ-у
Редакція й адміністрація
"Молодої України"

УВАГА!

Дев'ятнадцята Конференція
Центрального Комітету ОДУМ-у

відбудеться
15 і 16 лютого 1975 року
у домівці торонтонської філії ОДУМ-у
404 Баторст, Торонто, Канада

там же

відбудеться
3-И ЗАГАЛЬНИЙ З'ЇЗД ТОП-у КАНАДИ
у п'ятницю 14 лютого о 7.30 вечора
Реєстрація делегатів від 6.30 вечора

ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ ОДУМ-У В ТОРОНТО
"ВЕСНЯНКА"

запрошує Вас на

ВЕСЕЛІ ВЕЧЕРНИЦІ

з мистецьким виступом

ЕСПАНЦІВ, "ВЕСНЯНКИ" ТА ІНШИХ МИСТЕЦЬКИХ ОДИНИЦЬ

В СУБОТУ 15-го ЛЮТОГО 1975 Р.

початок у 7-їй годині вечора

в аудиторії церкви Св. Успіння,

3625 Cawthra Rd. — Mississauga, Ontario
North of Dundas, South of Burnhamthorpe

Вступ: \$6.00 від особи

Студенти: \$3.00

КВИТКИ ВСТУПУ ВЖЕ МОЖНА КУПУВАТИ У ЧЛЕНІВ КОМІТЕТУ

ВАЖЛИВІ СИЛИ ЗМІНИ
набувають сили від 1-го січня 1975 р.

Ваш

Канадський

Пенсійний Плян

Добре новини для платників КПП та їхніх дружин і малолітніх дітей

Недавно проведено в Канадському Пенсійному Пляні зміни, в наслідок яких будуть підвищені виплати в 1975 та наступних роках. Проведено також інші важливі зміни. Деякі стосуються осіб понад 65 років і тих, які незабаром осягнуть цей вік. Інші вирівнюють права дружин чи чоловіків і малолітніх дітей платників до КПП. Ці зміни вимагатимуть негайної дії з вашого боку чи застягнення відповідних порад. Тому ми пропонуємо вам прочитати це оголошення дуже уважно.

1.

Пенсія по праці

Чи ви платили внески до пляну
Коли не будь після 1 січня 1966 р.?

Чи ваш вік є між 65 і 69 років?

Якщо так, ви маєте такі можливості:

Внести заяву тепер і отримувати місячну пенсію по праці.
Вам не треба покидати роботи, щоб отримувати пенсію.
(Проте, якщо ви отримуєте пенсію, ви вже не зможете більше платити внесків до Пляну).

2.

Однакове забезпечення
для чоловіків і жінок

Це означає, що жінки, які є платниками до КПП, в додатку до права отримувати пенсію по праці їй забезпечення на випадок непрацездатності *для себе*, та виплат на рахунок свого майна на випадок смерти, як це було в минулому, іхні дружини (чоловіки їх жінки) та малолітні діти мають право на наступні допомоги:

АБО

Продовжувати платити внески до КПП, щоб в такий спосіб збільшити свою пенсію по праці в пізніший час. Через продовження плачения внесків ви також кваліфікуєте членів своєї родини, які по вас залишаються, на пенсію, якщо ви є цього не зробили. (Якщо вам близько до сімдесятки, ви повинні внести заяву на пенсію по праці, бо після 70 року життя вам не буде дозволено платити внески до Канадського Пенсійного Плана).

Чи вам зближається 65 рік життя?

Якщо ви рішилися і бажаєте отримувати КПП пенсію по праці якнайшвидше, ви повинні внести заяву два-три місяці перед вашим 65-річним народженням.

Примітка: Згідно з положеннями, у віці між 65 а 69 не виплачується пенсії ретроактивно. Якщо ви у цій віковій групі або близько до неї, тоді якнайскоріше отримайте для себе поради.

Чи ви тепер отримуєте КПП пенсію по праці?

Від 1-го січня 1975 р. висота вашої пенсії не залежатиме від суми грошей, які ви собі заробите.

Допомога для відвідів

Місячна пенсія належитьться відвідям, які в час смерти платника внесків до КПП мали понад 35 років життя або мали нижче 35 років життя, але є непрацездатними або мають дітей на утриманні, або іншими словами, отримують допомоги подібні до тих, які завжди існували для відвідів.

Допомога для сиріт

Місячна допомога належиться для неодружених дітей на утриманні, які мають менше 18 років, та для неодружених дітей між 18 і 25 років, які учащають до школи чи університету на повній базі.

Право на такі допомоги поизнається тоді, коли платник внесків помер в січні 1968 р. або пізніше її який платив до Пляну на протязі мінімального періоду, тобто трохи років перед смертю, що сталася перед 1 січня 1975 р.**Допомога для дітей непрацездатних платників**

У випадку, коли платник отримує пенсію по непрацездатності, місячна допомога належиться неодруженим дітям на утриманні, які мають менше 18 років, та для неодружених дітей у віці 18-25 років, які учащають до школи чи університету на повній базі.

Примітка: У всіх випадках треба внести заяву на пенсію

якщо таке прохання буде затверджене, тоді виплати будуть видаватися від дати затвердження, т. з. від 1 січня 1975 р. Жодні допомоги не будуть виплачуватися за час перед цією датою.

Інші зміни:

Максимальна висота заробітків, від якої можна платити внески й на основі якої обчислюються пенсії, буде підвищена до \$7.400 в 1975 р. та до \$8.300 в 1976 р. Початкова сума заробітку, від якої ви не будете платити внесків, виноситиме \$700 в 1975 р.

МАКСИМАЛЬНІ МІСЯЧНІ ДОПОМОГИ

від січня 1975 р.	\$122.50
Пенсія по праці	\$139.35
Пенсія по непрацездатності	\$88.31
Пенсія для відвідів — нижче 65	\$81.67
Пенсія для сиріт	\$37.27
Пенсія для дітей непрацездатних платників	\$37.27
Допомога на випадок смерти (одноразова)	\$740.00

По інформації звертайтесь до найближчого вам бора Канадського Пенсійного Плана.

ВАШ КАНАДСЬКИЙ ПЕНСІЙНИЙ ПЛАН

... йде разом з змінами теперішнього часу

“Багатокультурність стала постійною урядовою політикою”

Джон Мунро

Як міністер відповідальний за багатокультурність, достойний Джон Мунро видає директиви щодо загальних ліній багатокультурності для всіх департаментів Уряду Канади. Він є спеціально відповідальний за програму багатокультурності в Департаменті Державних Справ.

Департамент Державних Справ

Багатокультурна програма має за завдання допомагати й підтримувати культурний розвиток усіх канадських груп, які бажають зберегти й дати свою спадщину для Канади. Це завдання можна осiąгнути через наступну діяльність:

Дотації — гренти

Підтримувати фондами добровольчі групи в багатокультурній діяльності.

Багатокультурні центри

Давати добровольчим групам фонди на організування багатокультурних центрів у місцевих громадах.

Канадська ідентичність

Намагати до скріплення культурної ідентичності меншин та пропагувати зрозуміння і свідомість канадської культурної зрізноваженості.

Дорадчий Комітет

Канадських Етнічних Студій

Створено як дорадче тіло для дослідів етнічних студій в Канаді та адміністрації програми запрошених професорів етнічних студій на канадських університетах.

Допоміжні середники навчання третьої мови

Давати фонди на розвиток і продукцію навчального матеріалу для курсів мови.

Інтеграція імігрантів

Допомагати різним групам, які помагають імігрантам в їхній повній участі в канадському суспільстві.

Зв'язок поміж етнічними групами

Ця програма дає до диспозиції професійні ресурси на національному й льокальному рівнях для допомоги групам в організаційних і комунікаційних засобах.

Національна Фільмова Рада (In the National Film Board)

Національна Фільмова Рада випродукувала понад 400 фільмів у 19 різних мовах. Їх можна безплатно отримати в бюрах Національної Фільмової Ради в наступних містах: Ванкувер, Вінніпег, Торонто, Монреал, Оттава та Галіфакс.

Національний Музей Людини (In the National Museum of Man)

Національний Музей Людини в Оттаві докumentує історію всіх канадських етно-культурних традицій. Музей має величезні збірки мистецьких експонатів, записів і прозірок на плівках та фільмів. Спеціальну увагу приділяється таким елементом, як народна архітектура, хатне устаткування, передіндустріальна продукція харчів та народного мистецтва, традиційні перекази, родинне й громадське життя, свята та звичаї. Підготовляються культурні виставки й переїздні покази.

Публічний Архів (In the Public Archives)

Національний Етнічний Архів має за завдання шукати й зберігати від знищення та розкладу етно-культурні рекорди. Персонал фахівців уже почав збирку рекордів цієї категорії й важливої ділянки нашої спадщини через контакти з етно-культурними організаціями, товариствами й поодинокими людьми.

Національна Бібліотека (In the National Library)

Національна Бібліотека поробила заходи для організації Багатомовної бібліотекарської служби. До її завдання належить набуття книжок в неофіційних мовах, які вживаються в Канаді, та давання їх для вживання через публічні бібліотеки. Сподіваємося, що такі блоки книжок, в десятках мовах, будуть готові до висилки на початку 1975 р., а по п'ять нових мов буде додаватися кожного року.

По близькі інформації зголошуйтеся до наступних бюр, адресуючи всю кореспонденцію до:

THE DEPARTMENT OF THE SECRETARY OF STATE

St. John's, Nfld., (also serving Labrador)
Sir Humphrey Gilbert
Bldg., P.O. Box E-5368,
Duckworth St., A1C 5W2
(709) 722-6181

Halifax, N.S.
Citizenship Branch,
Trade Mart Building,
Ste. 405, Scotia Sq.,
B3K 2Y5, (902) 426-2118

Moncton, N.B.
Central & Nova Scotia
Trust Bldg., 860 Main
Street, 5th floor,
A1C 8M1. (506) 858-2028

Montréal, P.Q.
1080 Beaver Hall Hill,
Pièce 2101, H2Z 1S8.
(514) 283-5689

Noranda, P.Q.
243 rue Murdoch, B.P.
395, J9X 5A9
(819) 762-4512

Québec, P.Q.
100 Carré d'Youville,
Pièce 730, G1R 3P7.
(418) 694-3831

Sherbrooke, P.Q.
Edifice Royal Trust,
Pièce 500, 25 rue
Wellington nord, J1H 5B1
(819) 565-4772

Trois-Rivières, P.Q.
550 Bonaventure, Pièce
205-A, B.P. 335, G9A 5G4
(819) 375-4846

Hamilton, Ont.
15C Main St. W., Room
504, L8P 1H8
(416) 523-2355

London, Ont.
395 Dundas St., 2nd
floor, N6B 1V5
(519) 679-4335

Ottawa, Ont.
Room 306, 77 Metcalfe
St., K1P 5L6
(613) 996-5977

Sudbury, Ont.
19 Lisgar St. S.
Room 320, P3E 3L4
(705) 673-1121

Thunder Bay, Ont.
240 South Syndicate
Ave., 2nd flc.; Station
"F", P7E 1C8
(807) 623-5241

Timmins, Ont.
585 Algonquin Blvd. E.,
Apt. 702, P4N 7N6
(705) 264-8368

Toronto, Ont.
55 St. Clair Ave. E.,
Room 810, M4T 1M2
(416) 966-6554

Winnipeg, Man.
Room 201, 303 Main
Street R3C 3G7
(204) 985-3601

Regina, Sask.
1867 Hamilton St.,
Room 1007, S4P 2C2
(306) 525-6155

Edmonton, Alta.
(also serving N.W.T.)
Room 310, 9828 - 104th
Ave., T5J 0J9
(403) 425-6730

Vancouver, B.C.
1525 W. 8th Ave.,
Room 207, V6J 1T5
(604) 732-4111

John Munro
Minister Responsible
for Multiculturalism

John Munro
Ministre chargé
du Multiculturalisme

У справі ваших поглядів чи по близькі інформації пишіть до:

Multiculturalism,
P. O. Box 365, Station "A", Ottawa, Ontario K1N 8Z9

Ім'я і прізвище: _____

Адреса: _____

Місцевість: _____

Провінція: _____ Поштовий код: _____

Телефон: Код округи: ( ) _____

А. ЮРИНЯК

НОВОРІЧНИЙ ЕПІЗОД

(Розділ повісті "Сервусів хутір")

Тижнів за два перед Новим Роком Топ-Дунайський (до еміграції просто Топчун) був у клопоті; як його стрінути Новий Рік, щоб "не шкребло ні серця, ні потилиці" — за невмирущим виразом Партизана.

"Піти на "Всегромадську Зустріч" у Народному Домі — нудьга стовідсоткова; впроситися до молоді (Пласт, СУМ і т. ін.) якось ніяково, ще — чого доброго — станеш "центром уваги". Ну, а в "теплій компанії" у Гопаченка примусять "пити по-козацькому" й горлати "Баламуте, вийди з хати". Я ж горлати ще сяк-так; але до козацького пиття негодящий: серце капризує. Словом, діло швах-капут".

Аж раптом... не хвилюйся, читачу: нічого надзвичайного — просто за вікном мигнула постать листоноші. Топ-Дунайський зрадів: листоноша приніс аж три листи; два — ні до чого, а ось третій... Третій лист був від давнього приятеля, що носив трохи смішне прізвище Сервус і вже років п'ять жив на фармі поблизу Скелястих гір.

Топ-Дунайський швиденько схопив ножиці, обрізав конверт, витягнув лист і легенько зойкнув: лист був від його бувшої жінки...

Правда, вкінці декілька речень написані були рукою Сервуса. "Чудило-Сервус" (він так підписав себе) перепрошував за камуфляж і просив про те саме, що й "бувша": приїхати до них погостювати і вкупі стрінути Новий 1974 рік.

Топ-Дунайський не дуже прагнув бачити "бувшу": за 12 років устиг досить на неї надивитися. Але вчинене нею "непотребство" забулося, та й взагалі він мав принцип: "бути злюкою — собі дорого коштує". Головне однак полягало в іншому: "бувша" писала, що знайшла для нього "пару в самий раз". — "Я ж тебе знаю, як свої старі капці, — писала вона: — і несподівано стрінула таке щастячко, таку милу жіночку, що не можу описати! Я вже їй про тебе натякала, і тепер ми всі: Сервус, я і "жіночка" чимдуж хочемо тебе бачити і слухати твої велемудрі базікання. І якраз добра нагода — разом зустріти Новий Рік!

"Поїду, бігме, може й щось цікаве бути... розважас собі наш герой. — Зрештою, я ж тут нічого не трачу".

Топ-Дунайський відразу сів писати відповідь. Писав, звертаючись до Сервуса, про "бувшу" — ні слова. "Хай знає, що іду не до неї і не заради неї. Адже і "щастячко" оте ще може й провокацією обернутись. Хто не хто — а я то вже знаю амплітуду її витівок: від ангельської доброти до пекельних підступів..."

Віддалъ до Сервусового хутора була величенька: миль сто п'ятдесят з гаком. Тому Топ-Дунайський виїхав власною "карю" дуже ранень-

ко і по дорозі заїхав до знайомого пасічника (колись у Баварії разом "паскували"), щоб перепочити і дещо, може, довідатись: адже цей "медробітник" із своїм медом сягав далеко. Принаймні така була чутка.

Пасічник був "не в гуморі", бо вночі хтось украв два вулики. Почувши, що наш герой їде в гостину до Сервуса, він підніс голос: "Плюнь". Плюнь і розітри — хай до нього чорти їздять!

— А що ж таке? — щиро дивувався гість. — Він же в Німеччині був порядний хлоп.

— Та коли ж то було?! А тепер ось вже другий рік боргує за мед грубі гроші. Вже набридло й нагадувати. Ну, та дідько з ним, — сідай за стіл та щось перекусимо.

Проте настрій обом був зіпсаний, і Топ-Дунайський після другої чарки рішучо заявив, що йому лікар забэронив пити.

— Оце дві випив заради зустрічі, а більше ніяк не можу!... Та й обіцяв же не спізнятися...

**

"І дивися ж но: як люди тут міняються!... — міркував наш герой, виїжджаючи від пасічника на "Фривей". — Таж у Німеччині це був перший веселун, заводій усяких витівок-походеньок чи не по всій Баварії!... А тепер ладен задля двох вуликів повіситися..."

**

— Гай-гай! Та ще й зелений! — вигукував Сервус, поспішаючи стиснути в своїх обіймах жданого гостя. — Скільки літ, скільки кіл! За мить повернув голову до дверей другої кімнати: — Ларисю, Семен приїхав!

Якась жіноча постать виглянула з дверей і зараз же схозалась, кинувши в простір: — Я зараз!

І справді, за хвилину вийшла "бувша", ведучи під руку немолоду, але гарно збудовану жінку з русявиим нефарбованим волоссям і подовгастими гарними очима. "Бувша" відразу до гостя:

— Знайомтеся: Людмила, точніше Людочка, а пе — Семен Топ-Дунайський: "пэзер, фразер і фантазер!"

Гість "пустив це мимо вух", не відриваючи очей від "Людочки".

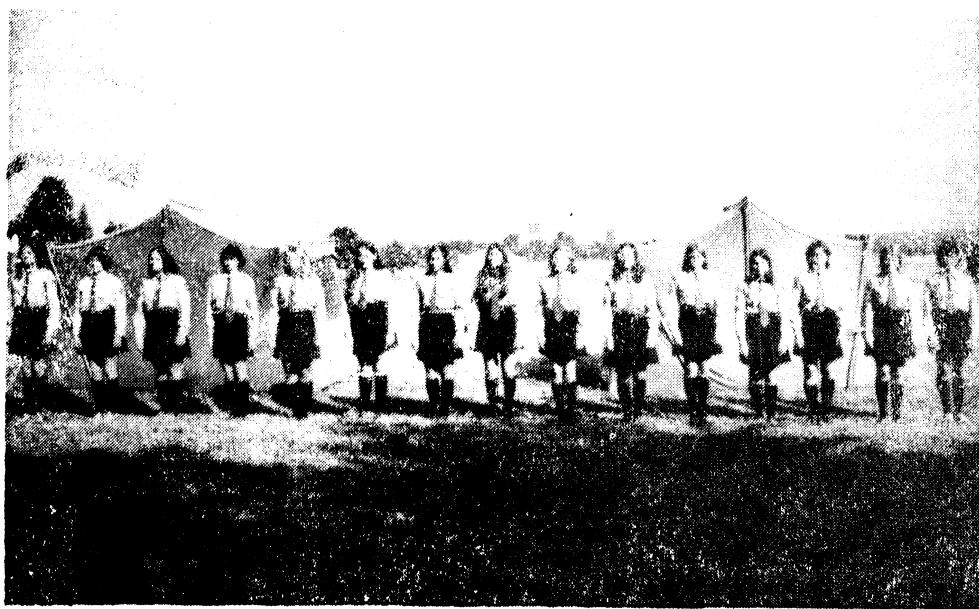
На вечерю ще прийшли двоє літніх скромного вигляду сусідів. "Майже сімейна пара!" — так їх представила Дунайському "бувша". Прислівник "майже" мав означати, що Гордій і Настя не були подружжям, як хтось збоку міг би подумати — справді це були брат і сестра, мали фамиль по сусідству з Сервусом. Були це селяни з Вінниччини, колись "дещо мали, бо не дармували".

(Закінчення на стор. 24)

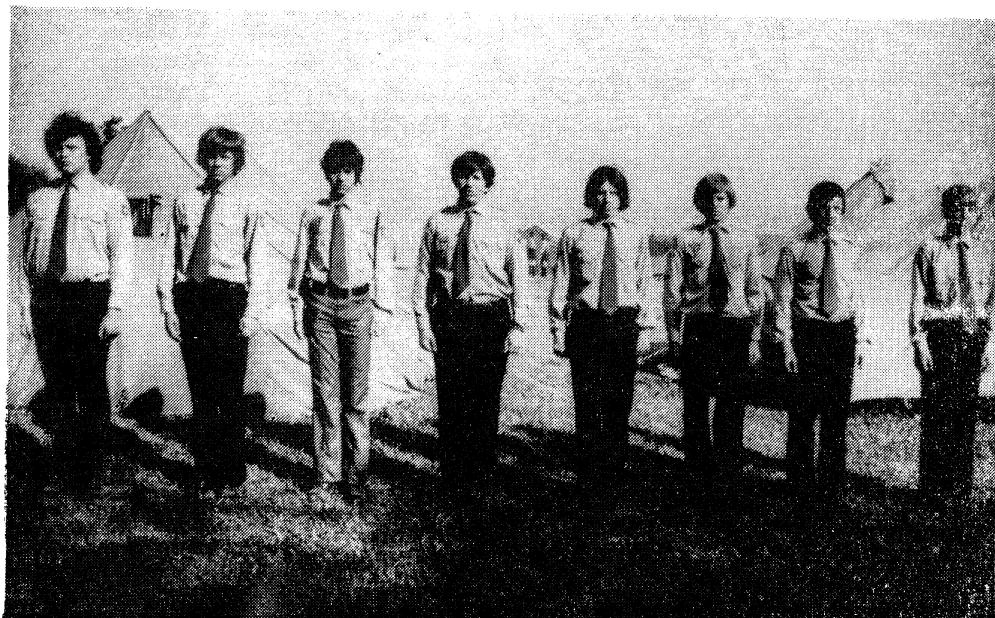
З ОДУМІВСЬКОГО ЖИТТЯ І ПРАЦІ

НА ШИРШІ ВОДИ

ВОСЬМИЙ ТАБІР ВИХОВНИКІВ ЮНОГО ОДУМ-У

Рій "Лісова пісня". Зліва направо: Катерина Петруша — ройова, Наташка Павленко, Євгенія Садова, Галина Кротенко, Ірина Смик, Ангеліна Шашло, Люба Петруша, Таїна Фат, Ірина Баялцалів, Оля Луппо, Галина Коваленко, Наталка Марущак, Тамара Ситник, Іна Бірко, Галина Скиба та Лариса Дрозд.

Рій "Чумаки". Зліва направо: Андрій Приходько — ройовий, Олександр Ваць, Олексій Павлов, Віктор Швець, Павло Мигаль, Іван Близнюк, Тарас Кохно, Іван Гулевич.

Наслідком Другої світової війни багато людей Східньої й Центральної Європи, в тому числі й німців, втратили свою батьківщину. Як і українці-емігранти по війні створили свої організації, так і німці, втікачі чи вигнанці (виселенці) з центрально-східніх європейських областей, організували в Західній Німеччині земляцькі об'єднання і, навіть, політичну партію. Ці об'єднання досить активні в громадському, господарському й політичному житті Федеральної Республіки Німеччини. Підсумки своєї праці й діяльності вони відзначають на щорічних зустрічах своїх членів. Така зустріч гонимих німців із східніх районів Європи мала відбутися і цього року в Новому Ульмі.

Організатори цієї зустрічі запросили українців взяти участь у їхній мистецькій програмі. Запрошення прийняли танцювальна група Юного та старшого ОДУМ-у в Новому Ульмі (Західна Німеччина) під керівництвом Андрія Ляшку та Еддіта Атоса та одумівський хоровий гурток під диригуванням і музичним супроводом — Петра Тельчера. І, щоб показати своє уміння, взялися інтенсивно готуватися.

Як на еміграційні умови, Юний ОДУМ та ТОП у Новому Ульмі активні організації. Про свою працю вони інформують в органі ЦК ОДУМ-у "Молода Україна", тижневику "Український голос", журналі Вишого Церковного Управління УАПЦ в Західній Європі "Рідна Церква", в "Сторінці ОДУМ-у" при "Українських вісٹях". Таким чином, чутки про напруженну працю української молоді поширились у Новому Ульмі. І батьки інших національностей попросили, щоб і їхніх дітей прийняли до танцювальної групи ОДУМ-у і Юного ОДУМ-у. Керівникам гуртка, звичайно, доводиться тяжкувато працювати із таким досить різноманітним дитячим складом. Але праця таки посувається вперед. У великій допомозі їм стала пані Шамсі Ізмаїлоглу (з кримських татар).

В українського поета М. Ткача є вірш "Білий корабель", останній куплет якого звучить так:

"Серцю не сковати ревної печалі,
Як за кораблями гасне виднота,—
Кораблі вертають до своїх
причалів,
Та не повертають молоді літа."

За свої літа одумізцям поки що не має чого турбуватися. Але ми їх порівняймо з кораблями... Отож ОДУМ і Юний ОДУМ у Новому Ульмі още вперше по двох роках своєї праці вийшов, як то кажуть, на ширші води.

У теперішній час, час надзвичайно великого поширення телевізії й кіно, театри в усьому світі переживають кризу. Дирекції театрів застосовують найрізноманітніші методи "реклями", аби лише врятувати свої культурні осередки від повної заглади. Щоб привабити глядачів до театру, артисти Ульмівського театру організували 7 вересня 1974 р. т. зв. "День відчинених дверей". Біля Ульмівського театру під відкритим небом артисти показували своє мистецтво. Через пані Шамсі керівництво театру запросило й наших "артистів" — юних і старших одумівців — виступити в той день із своїми танцями. "Козачок", "Татарський танець", "Гопак", "Черкеси" — мали успіх у глядачів. У цьому виступі Амінет Шалляй (її батько баптист), Сєре Ізмаїлоглу (татачка), Марлен Шильке (німкеня), Тагір Ізмаїлоглу (таташин) добре виглядали в українських національних ношах (роботи Евдокії Артемівни Перч).

8-го вересня одумівці і Юні одумівці виступали на зустрічі передслідуваніх "гуманним" російсько-комуністичним режимом. Серед присутніх були представники бонського й баварського парламентів, Іллерської повіточої управи, міських рад, Ульму, Нового Ульму та Пфулю, різних впливових громадсько-політичних німецьких організацій.

У мистецькій частині духовна оркестра придунайських швабів під керівництвом Матяса Ріллі вправно виконала свої завдання. Молодечка танцювальна група придунайських швабів під керівництвом Ніколауса Айхінгера була серйозним "конкурентом" нашій молоді. Німецька танцювальна група має дуже гарну народну ношу й танцює свої народні танці добре! Їхні батьки вдячні

своїм дітям за хороші виступи — танці, співи, музично-інструментальну гру.

Спостерігаючи ці виступи, секретар ТОП-у Георгій Атос, П. Тельчер, А. Ляшук, Е. Атос та інші все таки мали відвагу вийти на сцену із своїми вихованцями. Треба сказати, що акустика спортивової залі невідповідна і тому пісня "Думи мої, думи мої..." де-що втратила у своєму звучанні, "Любов матусі" пішла краще, бо, правдоподібно, наші молоденці хористи зоріснувались, у якому приміщенні вони виступають. У хорі старших і юних одумівців добре співають: Олександра Савченко, Лілі Атос, Микола Ляшук, Любка Капустян, Ніна Придатченко, Петра Ворона... Примінним баском виконав сольо Веєнер Ціммерман! Присутні в залі не жаліли оплесків нашим молодим виконавцям.

Сподобалися німецьким глядачам українські народні танці у виконанні М. й А. Ляшуків, Петра й Ніни Придатченків, Георгія і Лілі та Еддіт Атосів, О. Савченкової, Л. й О. Капустянів, Л. Волощенкової, Шкода що й досі наші діти не мають сап'янців. Пані С. Перч впорядкувала прекрасні українські народні вбрання (навіть однорічному Борисові Атосів), але бракує до них чобітків. Управа ТОП-у конче мусить подбати про придбання їх танцюристам ОДУМ-у й Юного ОПУМ-у. У загальному ж старші й юні олумівці багато впевненіше й легше танцювали цього разу, ніж на День матері.

Добре виконані були орієнタルні танці під проводом пані Шамсі та у музичному супроводі Аллаверді Аббасоглу і Шаміля. Танцюристок: Л. Волощенко, О. Капустян, С. Ізмаїлоглу, Чеміле Могаммедсаде (її батько азербайджанець) присутні вітали гучними оплесками.

Виступи нашої молоді занотувала місцева німецька преса: "Зюдвест Прессе", "Ной-Ульмер Найтунг", "Ульмер Воженблят".

За перші свої виступи у зовнішніх контактах старші й юні одумівці та топівці в Новому Ульмі лістали позитивні оцінки. У майбутньому бажаємо ім ще кращих успіхів.

(гам)

З'ЇЗД КОША СТАРШИХ ВІХОВНИКІВ ОДУМ-У КАНАДИ

Другий З'їзд Коша Старших Віховників ОДУМ-у Канади відбувся в суботу 14-го грудня 1974 року в домівці ОДУМ-у при катедральній громаді св. Володимира в Торонто. Прот. о. Дмитро Фотій розпочав наради з'їзду спільною молитвою. З'їзд відкрив голова уступаючої управи Віктор Педенко. Нарадами з'їзду керувала обрана президія.

Прочитано письмові привітання та побажання з'їздові.

За працю ОДУМ-у в Канаді звітували голови та референти уступаючої управи та голови філій. Над звітами відбулися обширні дискусії. Голова Ради Директорів оселі "Україна" М. Співак висвітлив процес набуття оселі та фінансовий стан Ради у теперішній час.

У 1975 році ОДУМ відзначатиме своє 25-ліття. Голова Комітету ювілейної зустрічі ОДУМ-у О. Харченко подав проект зустрічі та склад комітету, який підготовлятиме й переводитиме зустріч.

На з'їзді обрано Головну Раду Коша Старших Віховників ОДУМ-у Канади на чергову двохрічну каденцію 1975—1976 р.р. в такому складі:

Голова — Олександр Харченко, Заступник — Микола Мороз, Секретар — Віктор Педенко, Фінансовий референт — Надія Цибенко, Референт юнацтва — Леонід Ліщина, Культурно-освітній референт — Микола Балдецький, Референт зв'язків — Раїса Ліщина, Спортивний референт — Анатолій Терентій; Контрольна комісія: Голова — Ліда Дрозд, Члени — Іван Данильченко, Петро Родак.

Резолюції З'їзду

Викривати громадянам західного світу репресії й терор радианської влади над українськими інтелектуалістами в Україні.

Докласти всіх зусиль, щоб впливові урядові чинники вільного західного світу домагалися від влади Радянського Союзу звільнення з тюрми Валентина Мороза й інших ув'язнених українських інтелектуалістів з тюрем та концетраційних таборів СССР.

Піднести ідейну й організаційну свідомість одумівців та омо-

лодити їй пожвавити працю ОДУМ-у в усіх його ділянках.

Вжити відповідні заходи, щоб члени ОДУМ-у виконували свої фінансові й організаційні зобов'язання перед організацією.

Заохочувати, сприяти їй зобов'язувати одумівську молодь вивчати й удосконалювати знання української мови та навчатися на курсах українознавства.

Щирий приятель ОДУМ-у п. Лука Кіслюк подарувавши Головній Раді Коша одну тисячу доларів започаткував фонд для виховної діяльності в ОДУМ-і Канади. Ці гроші вкладені до банку на 10 % відсотків.

За ухвалою Головної Ради Коша в порозумінні з п. Л. Кіслюком на виховну й організаційну потреби визначає суми й вибирає гроші з банку у межах відсотків Головна Рада Коша Старших Виховників ОДУМ-у.

З'їзд Коша закликає всіх приятелів ОДУМ-у включитися до залочаткованого фонду своюю пожертвою.

П. Луці Кіслюку за ініціативу й щедрів пожертву наше шире СПАСИБЫ.

КАНДИДАТКА ЖУРНАЛА "МОЛОДА УКРАЇНА"

НА КРАЛЮ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ В США

Таня Фат, 17-літня учениця останнього року навчання середньої школи в Трентоні, Н.Дж. Після закінчення середньої школи, плянує продовжувати студії в університеті. Таня вже закінчила школу українознавства. Від ма-

лих літ — одумівка, щоліта відвідувала відпочинково-виховні табори ОДУМ-у. Останні два роки, 1973-74, була учасницею Табору Виховників, які успішно закінчила та отримала ступінь виховниці. Як виховниця, протягом зимового періоду, працює в Трентоні з роем новачок. Таня також була учасницею кількох літніх таборів курсів українознавства та українського мистецтва. Останні два роки, на одумівських відпочинково-виховних таборах, була виховницею, а останнього року — бунчужною.

Крім граці з юними одумівцями, Таня бере участь в різних мистецьких гуртках: українському молодечому хорі, танцювальній групі, церковному хорі та інших. Від малих років навчається гри на піаніно. Таня жваво цікавиться українським громадським життям та читає українську пресу. Пише поезії, як в англійській так і українській мовах.

БАТЬКІВСЬКА СПОСТЕРЕЖЛИВІСТЬ

Не так то легко бути батьками в цій країні, особливо нам, українським батькам. Весь час ми повинні бути напоготові до різних несподіванок, які приходять до наших родин з довколишнього світу разом з нашими дітьми. Мені здається, наші батьки таких проблем з нами не мали.

Кожен батько старається виховати своїх дітей якнайкраще. В своїй родині діти є слухняні і чесні, бо є під наглядом батька. Але якщо зберуться групою як в американській чи українській школі або в ОДУМ-і, то ми собі не можемо уявити, яких клопотів і несподіванок дитина може наробити, часом досить неприємних. І буває так, що діти і посваряться і поб'ються і нароблять один одному різних прикорстей. Тоді покривджена дитина біжить до батька жалітися. Що ж має батько робити? В таких випадках батько не повинен за-

свою дитину заступатись і обвинувачувати іншу дитину чи її батьків, навіть хоч би і видавалося, що його дитина потерпіла. Бо діти посваряться, поб'ються і скоро помиряться. А якщо батьки почнуть втручатися і займати сторони, тоді буває так що самі пересваряться і не говорять один до другого довший час.

Дорогі батьки одумівців! На те і був організований Юний ОДУМ, щоб наші діти виростали серед українських дітей, разом вчилися, розважалися і щоб ми всі по дружньому працювали зі своїми дітьми і розв'язували наші проблеми разом. Батьки повинні більше цікавитися ОДУМ-ом, приходити на одумівські сходини, спостерігати як їхні діти працюють з іншими, як поводяться, виладовують свою енергію, яка назирається за цілій тиждень вдома.

З доростаючою моладдю є багато тяжче працювати. Багато з них вже працюють, бо хочуть заробити грошей, як їхні товариші це роблять. Часто батьки не бажають, щоб їхня дитина працювала ще в шкільному віці. Але також є тяжко відмовити, бо молода людина хоче хоч трохи бути самостійною і мати свою копійку зароблену своєю силовою. Тут починаються вже шкільні забави, спортивні гри, на які їм хочеться піти зі своїми товаришами. Труднощі збільшуються з віком дітей. Чим старші, діти тим тяжче їх контролювати. Вони бажають, як американська моладь в молодому віці лишає своїх батьків, живуть окремо, що часто приводить до різних небезпек і навіть трагедій. Ще гірше, коли молода людина попадає під поганий вплив, сумнівне товариство. В таких випадках в батьків лишається лише велика болюча рана на душі, яку не в силі чилі-
(Закінчення на стор. 19)

РОДИННА ХРОНІКА

Цвіт ОДУМ-у

Якби я мав багато вільного часу, то систематично збирав би матеріали для одумівської історії. ОДУМ — це молодь, а молодь — життя. Одумівське життя цікаве, багатогранне, динамічне, виховне, мистецьке і понад все — українське, національне. Через ОДУМ пройшло багато хороших молодих людей. Деяких доля кинула туди, де немає філії ОДУМ-у. З торонтонської філії вийшли: Олег Підгайний — професор історії Оборн Університету, Алабама; Валя Шапка, тепер Кіт, вчителька в Оттаві; Олег Валер, доктор медицини, Ст. Джонс, Нью Фаунленд; Олег Літвінов, кандидат наук, у Ванкувері; інж. Борис Бородчак і дружина Валя, в Оттаві; Оля Баран, вчителька, одружила, живе у Вашингтоні; Діна Кравченко в Манітобі; Люба Олійник в Детройті; Валя Духнай, студентка, в Оттаві; там також і Маруся і Леонід Руденко; десь від'їхав і колишній голова торонтонської філії Євген Любченко та багато інших.

Таке триває ще й тепер. Одна з останніх "втікачів" — Марійка Бойко вийшла в Німеччину. Марійка виросла в ОДУМ-і, починаючи з Юн-ОДУМ-у і кінчаючи ступенем Старшого Виховника Провідника за новим статутом ОДУМ-у. Ще в Юн-ОДУМ-і Марійка визначалася бездоганною поведінкою, працьовитістю, здібностями. Одумівські відпочинкові тaborи — Марійка там. Вишкільні тaborи — також там. Хор "Молода Україна", ансамбль бандуристів ім. Т. Хоткевича, танцювальний ансамбль "Веснянка", одумівська радіо-програма "Молода Україна", провідне становище в ОДУМ-і — скрізь вона. А одноразово успіхи в Рідній Школі, на курсах українознавства, в початковій і середній школах, в університеті, в науковій праці. Про її успіхи в науці писав торонтонський англомовний щоденник. Має диплом кандидата наук. І напевно осягне докторат. Тепер вона має інше прізвище — Дяконів, бо одружилася з Петром Дяконовим, молодим інженером українцем з Німеччини. Вінчання і весільна гостина відбулися 8 червня 1974 р. Вінчав митрофорний отець Дмитро Чотій. Чудово співав катедральний хор, бо це ж хористка брала шлюб. Циркулювало хором колишня виховниця Марійки Бойко Валентина Родак. Церкву заповнили рідні, друзі, знайомі здалека і близька.

Молода пара виходить із церкви. Її вітає сонце, заметіль конфеті, веселі усмішки, доброзичливі побажання.

Вечором весільне прийняття на Кавтра род. Величезна прикрашена заля виповнена гостями. Весільним старостою — Леонід Ліщина. Він си-

Марія і Петро
Дяконови

пав дотепами та пояснював англомовним гостям український весільний обряд, весільні пісні та українські музичні інструменти. Дівчата-одумівки влаштували молодятам несподіванку: акомпанюючи на бадурах, проспівали кілька пісень про дівчину Марусю. Потім надійшли привіти. Багато привітів: усних, письмових, телеграм. Від бояр привітав Микола Мороз, від Головної Ради Коша — Петро Родак.

Весільна гостина була величава і багатолюдна. Серед гостей були професори Торонтонського університету Джон Г. Мак Андрюс з дружиною і Норіс з дружиною; з університету Борк професор Шлюхтер з дружиною. Двоюрідний брат молодої Віктор Пономарьов і його дружина Людмила прибули з України. Петро і Тамара Дяченко — з Філадельфії; пан Кудін — з Монреалу; пан Микола Іщенко — з Судбурів; професор Д. Кислиця і В. Мопра — з Детройту, та інші.

Батьки молодої — пані Надія і пан Федір Бойко та пані Мотя Дяконів, мати молодого, подбали про те, щоб весілля було справжнім родинним святом, українським, традиційним, та щоб столи вгиналися від найсмачніших страв і напоїв.

На весіллі було багато молоді. Всіх гостей, молодих і старших розважала під час вечері і танців добра оркестра.

Молодій парі бажаємо всього найкращого в їхньому житті! Сподіваємося, що Марійка Дяконів своїми знаннями і досвідом допоможе в розбудові ОДУМ-у, де б вона не була, а також її чоловік Петро.

О. ХАРЧЕНКО

РОДИННЕ СВЯТО

9 листопада 1974 р. діти п-ва Макей, дочки та зять, зробили несподіванку своїм батькам. Вони запросили друзів та знайомих, щоб відзначити мамине 50-ліття і татове 65-ліття. Біля 7-ої год. вечора до їхньої хати зібралися товариство.

Вечерю розпочато молитвою одного із старших гостей. Потім були підніяті чарки та прослізано "многая літа". Пізніше передано подарунки батькам від дітей та сватів. Після смачної вечері, точилися гутірки, розмови, співи. Добре було провести вечір у згоді та радості. Не забули ми й про наше рідне слово — нашу єдину зброю. Зібрано 25 дол. — 12 дол. на "Молоду Україну", журнал ОДУМ-у, та 13 дол. на "Українські вісті" в Новому Ульмі. Гроши передано представникам преси.

Дітям сердечне спасиби за те, що дбають за своїх батьків. А батькам дай, Боже, здоров'я. **Ф. Б.**

(Закінчення зі стор. 17)

кувати. З бігом життя такі діти зрозуміють свою помилку, але це може бути запізно.

Наша одумівська молодь працює разом з батьками, які організовані в ТОП-і. Батьки повинні більше уваги приділяти праці своїх дітей в ОДУМ-і, цікавитись ними, додавати свої ідеї. Це є наші діти і за те, що ми зробимо для них, вони будуть нам колись вдячні. З наступаючим Новим Роком давайте ми всі добре подумаємо, чим ми могли б допомогти своїм дітям у праці на одумівській ниві.

Мати 4-ох одумівців

"Інформатор", грудень 1974

БАТЬКИ!

МАТЕРІ!

Чи Ви вписали своїх дітей до
ОДУМ-у?

Якщо ні, впишіть їх негайно!

У хаті кожного одумівця повинен бути журнал
"МОЛОДА УКРАЇНА"

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

У неділю, 8. IX. 1974 р. в своєму помешканні в Лондоні, Онтаріо, збиралася до Церкви — нагло впокоїлась в Бозі бл. п. Марія Джансон, дочка ділових наших громадян — З. і Е. Блощинських, молода (37 років) матір 4-ох маліх (4—14 рр.) дітей. Ця несподівана смерть Марії сповнила великом горем її батьків, братів, сестер і численну родину, а особливо посиротілих дітей.

Покійна Марія, не зважаючи на нещасливе подружнє життя — зуміла сама чесно й гідно нести життєвий тягар, а особливо материнські обов'язки супроти своїх дрібних дітей; також своїм наставленням до життя й життєздатністю — вона була великою моральною підпорою своїх батьків, а то й цілої родини. Тому її несподіваний відхід дуже боліче переживають родина й приятелі; до того, їм залишається велике завдання перебрати на себе обов'язок покійної — вивести в люди сиріт.

Похоронні відправи (10—11. IX. м.р.) відслужив о. М. Дебрин при участі церковного хору від місцевої Української Православної Церкви, де покійна Марія — як ревна християнка молилася Богу, співала в хорі й виховувала у християнському дусі своїх діточок. Як похорон, так і заупокійна трапеза були многолюдними. Кожний прийшов виявити співчуття опечаленим батькам й всій родині, а особливо сиротам. Конкретною допомогою нашого жіноцтва була зайніціювана між громадянством грошова збірка на потреби посиротілих дітей.

Під час похоронної трапези, згадуючи покійну незлім тихим словом — заряджено збірку на рідну пресу, з якої \$11.00 приділено на "Молоду Україну". Всім — за все щира подяка, засмученим батькам, дітям і всій родині — бажаємо, щоб Милосердний Господь утихомирив їхній біль і смуток, а покійну Марію прийняв у Свое Царство Небесне.

Вічна їй пам'ять!

Присутній

У 40-ИЙ ДЕНЬ УПОКОЄННЯ

У суботу, 9. XI. 1974 р. в церкві Пресв. Тройці в Лондоні, Онтаріо, відправлено Паастас в 40-ий день упокоєння бл. п. добродійки Катерини Дебрін, у приявності родини — мужа о. М. Дебрина, доньки Надії та зятя д-ра Р. Трача, сина Максима, 2-ох внуків, численних парафіян і гостей.

У відправі панаходи взяли участь, при співі місцевого хору, три священики: оо. протоєреї — О. Костюк з Воторлу, С. Гуцуляк з Ошави й І. Крисфалусі зі Сарнія, Онт. По відправі, в парафіальній залі відбулася поминальна трапеза, яку врядили членкині місцевого відділу Союзу Українок Канади, ім. кн. Ольги.

Під час трапези зі споминами про покійну добродійку виступили: о. О. Костюк, який, як господар трапези, висловив загальне співчуття горем прибитій родині, о. С. Гуцуляк, як земляк з Буковини, згадав про минуле й рідний край, та о. І. Крисфалусі висловив співчуття від Місійної Округи. Від громадянства склали співчуття — голова громади Пресв. Тройці п. О. Жидовка, голова жіноцтва п-ні Галина Володченко, п-ні Віра Новицька та п. Ф. Подопригора.

Наступно о. М. Дебрин і дочка Надія щиро подякували присутнім і всім тим, хто чим будь відгукнувся на сумну подію: відвідинами у лікарні, участю у похоронах, квітами, чи фінансовою допомогою на закуп пам'ятника, як і членкиням відділу СУК ім. кн. Ольги за врядження трапези.

На заклик п-ї Г. Володченко, пані Віра Яремченко й Т. Панасейко перевели збірку на пресу, з якої 10 дол. приділено на "Молоду Україну".

Всім учасникам — щира подяка, спочилу добродійку Катерину хай Господь Бог прийме в своїх оселях, а пам'ять її між нами — хай буде вічною.

Г. Володченко

Майбутнє "Молодої України"
залежить також і від Тебе!
Приєднуй нових передплатників
"МОЛОДОЇ УКРАЇНИ"!

Чернігівські вишивані вечериці

Чернігівці Торонто організували надзвичайну забаву — чернігівські вишивані вечериці.

Вечором 26 жовтня м.р. залю катедри св. Володимира (404 Бетирст) швидко заповнили пані у різноманітних суконках вишитих чудовими українськими узорами. Цього вечора мали на один рік обрати королевою пані, котра відзначиться найкраще вишитою сукнею.

На сцену вийшов досвідчений конференсьє Роман Лібер і, пересипаючи мову дотепами, ожилив вечір.

Почався бучний банкет. Відкрито багатий буфет зі смачними стравами, в тому неодмінними варениками й пирогами. Молоді талановиті музиканти заповнили

залю захоплюючою музикою. Почалися танці.

Аж ось на сцену вийшло тріо "Калина", трое молодих вродливих дівчат: Катруся Гарасимчук з гітарою, Ганнуся Боровець і Надія Коханська. Всі дивувалися, як прекрасно ці юначки виконували наші пісні, і нагородили їх бурею оплесків.

Незабаром після танців почалася головна точка вечора: вибір королеви чернігівських вишиваних вечериць. Спершу вибрали серед усіх учасниць чотири кандидатки: Валентину Сандул, Софію Лемезу, Валентину Петренко і Софію Ткаченко. Більшістю голосів королевою обрано Софію Лемезу, народжену в казково-чарівному Поліссі, яка сама ви-

шила собі суконку червоно-чорною заполоччю. Вона пафіянка катедри св. Володимира, активна членкіня Союзу Українок Канади, багато читає, "Кобзар" настільна книга у неї, і неодмінний портрет Шевченка на стіні, а поруч картина — "В'їзд Богдана Хмельницького в Київ".

Патріотичні чернігівці вирішили запроваджувати на своїх вечорах щось, що нагадувало б про славу і долю рідного краю. "Щоб не перевелися і твердо пам'ятали, хто ми і для чого ми тут", — сказав п. Підлісний.

На запрошення чернігівців викладач української історії курсів українознавства Василь Шимко виголосив доповідь "Пам'ятайте Конотоп", присвячену 315-літтю славного бою.

Присутні, мов зачаровані слухали промовця.

НАШЕ ІМЕННЯ

Демид

Це ім'я колись дуже популярне на Україні, походить від імені найголовнішого грецького бога Діона, або Зевса. Демид (у давній вимові Діомід) є певно скороченням якогось фразіологізму, і тому нелегко тепер відтворити його зміст. У тлумаченні його думки лінгвістів розходяться. Пам'ява Берінда переклав це слово як "славно со-віщання", висока рада. Одні вбачають основу імені у грецьких словах: Діос (род. відм. від Зевса) та медомаі (обмірковувати), інші — що Демид означає "той, хто панує, володарює зволі Діона".

Глікерія, Лікерія

В перекладі з грецької мови це ім'я означає солодка.

Колись це ім'я було дуже поширене — ним називали навіть хлопців — Глікерій.

Міцний напій лікер нічого спільногого з цим ім'ям не має. Лікер, латинське слово, що означає рідина.

**ОДУМ — ЦЕ ОРГАНІЗАЦІЯ, ЯКА ВИХОВУЄ
УКРАЇНСЬКУ МОЛОДЬ НА ДЕМОКРАТИЧНИХ
ЗАСАДАХ !**

З ЖИТТЯ ВИДАТНИХ ЛЮДЕЙ

Леонардо да Вінчі

(1452-1519)

Славетний італійський живописець. Працював у Мілані, Флоренції, Римі і Франції. Відомі його картини: "Тайна вечеря", "Св. Родина", "Джіконда" та ін.

Про Леонардо розповідали, що коло його інтересів було необмежене. Він дуже вирізнявся зного оточення. Любив музику, грав на лютні і добре співав. На людях був завжди веселий, та більше полюбляв самотність. Проходжувався по місту й околицях, і люди часто бачили, як він довго стежив за польотом птахів, за хмарами.

Демосфен

384—322 до н.е.

Відомий атенський політичний діяч і промовець Демосфен, зустрівши одного разу якогось демагога, що надто розбазікався, зауважив:

— Багато говорити — це ще не значить добре сказати, а от добре говорити — значить багато сказати.

Не твоє — не бери

Демосфен зауважив злодієві, який виправдувшись за крадіжку, сказав: "Я не знав, що це твоє".

— Але ти знав, що воно не твоє.

ЦІКАВЕ

КАДМІЙ І ГІПЕРТОНІЯ

На думку деяких американських лікарів, однією з причин підвищення кров'яного тиску людини є надлишок кадмію у крові. Це споріднений цинкові метал, але на відміну від нього кадмій погано виводиться з організму. Надмірний вміст кадмію у крові призводить до перевантаження нирок, що викликає підвищення кров'яного тиску.

Це підтвердили досліди на тваринах, яким давали воду з додатком кадмію. Джерелом кадмію для людини можуть бути кава, чай, устриці, вживані у великій кількості. Часом сліди кадмію знаходять у водопровідних трубах. У Сполучених Штатах Америки високий вміст кадмію спостерігають в атмосфері Нью-Йорку, Чікаго, Філадельфії, Лос-Анджелеса. Тут зареєстровано більше серцево-судинних захворювань, ніж у містах з чистим повітрям.

ГУМОР

Оптиміст: — Якщо так далі піде, то нам доведеться хіба істи...ніщо.

Песиміст: — Але чи вистачить для всіх?

**

Голова колгоспу викликав свінтаря:

— Наближаються роковини Жовтневої революції. Наш колгосп повинен належно відзначити перемогу більшовиків. Треба заразити свиню...

— А що вона в цьому винна?

**

Заповідач (у радіо): — Тепер пляністка виконаває "Пісню без слів" Мендельсон...

Жінка: — А де ж слова?

Чоловік: — Партия заборонила.

**

Учитель: — Яка різниця між ящіркою і крокодилом?

Учень: — Нема жодної. Ящірка це попросту крокодил, який проїшов через комунізм.

ОСНОВНЕ ГРОШІ...

Мільйони телеглядачів бачили представника еспланського королівського роду дон Хайме де Арагона, як він пере близну. За цю скромну рекламу компанія "Ту-ту", що спеціалізується на виробництві прального порошку, виплатила князеві мільйон песет.

НЕЗВИЧАЙНИЙ РЕКОРД

Переказують, що італійці звикли до незадовільної роботи поштового відомства, яке нерідко затримує листи й посилки на кілька тижнів. І все ж недавно на Сардинії було зафіксовано рекордовий випадок: щоб подолати відстань у десять кілометрів, поштовій листівці треба було майже... одинадцять років. Листівку відправили 11 жовтня 1962 року із селища Портослусо і лише недавно її одержав адресат, який живе в сусідньому селі Кортогіана.

НАЙСИЛЬНІШІ СТВОРІННЯ

На підставі дослідів вияснюються, що пропорційно найсильнішим створінням уважається жук, бо він може порушити тягар 850 разів тяжчий від його власної ваги. За ним слідує муха, що може порушити тягар 750 разів тяжчий від її ваги.

Коли б у пропорційності до своїх розмірів та ваги такою силою розпоряджала людина, то це дало б їй змогу піднести цілий свій дім.

РІДКІСНА РОДИНА

Найбільшу в світі родину мають 58-річний бразілець Раймундо Карнауба та його 54-річна дружина Йосімар. Протягом 38 літ подружнього життя у них знайшлося 38 дітей, серед яких нема близнят. Усі 24 доньки і 14 синів живі. Найстаршому синові минуло 37 р., наймолодшій доньці — кілька місяців.

**

Кандидат у члени: — Які кваліфікації потрібні, щоб стати членом Спілки Письменників України?

Старий член: — Треба видати одну книжку і двох приятелів.

**

— Чому в Україні не вистачає музик?

— Бо її додають до хліба.

**

Син: — Тату, хто видумав комунізм?

Батько: — Учені.

Син: — А чому вони не випробували його спершу на собаках?

**

До крамниці в Харкові заходить турист:

Турист: — Скажіть, будь ласка, чи нема у вас масла?

Крамар: — Ви не туди попали; в нашій крамниці нема м'яса, а масла в тій крамниці, що напроти.

**

У київському тролейбусі два приятели розважаються анекдотами:

— Чи знаєш, яка різниця між пудрою і нашим урядом?

— Ні.

— Пудра до лиця, а наш уряд до... нічого.

У цьому моменті втрутився тип, що стояв поруч:

— Ви, громадяни, підете зо мною!

Пополотнілий оповідач пробує рятуватися:

— Я... я мав на увазі екзильний уряд у Мюнхені, а не наш київський.

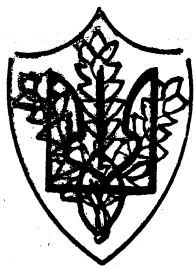
— Ви мене за дурня вважаєте? Думаєте, я не знаю, котрий уряд є до... нічого?!

**

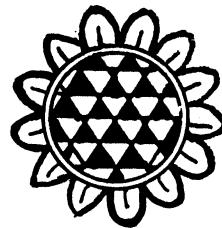
— За кращі години моє життя я відчайдій фільмам.

— А я й не знат, що ти такий любитель кіно.

— Я — ні! Це моя дружина.

СТОРІНКА ЮНОГО ОДУМУ

ЩЕДРІВКА

Щедрий вечір, добрий вечір
Добром людям на ввесь вечір!
А я знаю, що пан дома,
Сидить собі кінець стола.

Сидить собі кінець стола,
А на ньому шуба люба;
А на ньому шуба люба,
А в тій шубі калиточка.

А в тій шубі калиточка,
В тій калитці сім червінців;
В тій калитці сім червінців,
Усім дітям по червінцю.

М. ЩЕРБАК

ГЕРОЇ КРУТ

...Там, над Дніпром, де б'ється хвиля,
Сніги, сніги... Вихрить завія.
Над Київом вітрище віє,
Мов дихає пітьма сторіч...
Та світиться майдан Софії —
Юнацтво сповнене надії,
Іде до Крут в січневу ніч...

Пішли... І задрижало поле...
Ударив бій — і крик, і кров,
Героїв кров, щоб ти, монголе,
У славеній Київ не прийшов!

...Там, над Дніпром, де б'ється хвиля,
Де слава їх вінками вкрила,
Відважних лицарів-синів,
Сія Аскольдова могила,
У душі їх, — незрима сила! —
Благословення до боїв!

Петро БОДНАРЧУК

ЧОМУ СОНЦЕ ЧЕРВОНЕ?

Сонечко хвалилося:

— Я раніше за всіх встаю. Коли я виходжу з-за гаю, все ще спить: трава на луках, пташки в садах, бджоли у вуликах...

— Е, ні, ти не раніше за всіх встаєш, — сказав хлібороб.

Закліпало сонечко віями: а й справді, воно ще тільки прокинулось, а хлібороб он уже який лан зорав!

— Стрівай же, — каже сонечко, — завтра я раніше встану...

Але другого дня, третього і четвертого сонечко так і не встало раніше від хлібороба. Минула весна, літо, осінь, а сонечко щодень уранці червоне від сорому, бо все застає хлібороба в полі за роботою.

М. КОЦЮБИНСЬКИЙ

ДЕСЯТЬ РОБІТНИКІВ

Зайшов я колись до одної жінки в хату. — Одаркою звали жінку. Дивлюсь, а у неї в хаті так чисто, гарно так: діти уміті, чисто одягнені, обід зварений.

— Як ви встигаєте все поробити — питаю я в Одарки. А вона каже:

— Як же мені на встигнути! У мене служить аж десять робітників. Вони мене слухають; що не скажу — зроблять, один одному помагають...

— Які ж то у вас робітники?

— А ось вони! — засміялася Одарка і поклава на стіл своїх десять пальців.

НАШ РІЙ

Кожної суботи я ходжу до ОДУМ-у. Наш рій називається "Гайдамаки". У ньому є 10 хлопців віком 9-10 років. Наш виховник Віктор Ліщина каже нам, щоб ми зробили якесь добре діло кожного дня. Ми маємо бути пильні і чисті. Ми також маємо спорт і співаємо марш ОДУМ-у.

Петро Коваль
Рій "Гайдамаки", Торонто

"ЧЕРВОНА КАЛИНА"

Наши одумівські сходини відбуваються при церкві. Наш рій називається "Червона Калина". У нас є 9 дівчат. На наших сходинах ми робимо різні ручні вправи, граємо в пінг-понг та інші ігри, які нам дуже подобаються.

Катя Власенко, Наталя Неліпа, Ніна Сеник, Ліда Антонович, Таня Ленні, Алла Лисик, Катя Антонович, Віра Сімаговська

ПРОГУЛЬКА ДО ОСЕЛІ "КИЇВ"

У суботу 9-го листопада рій "Золоті Орли" поїхав до оселі "Київ".

Приїхали ми туди коло 3-ої години дня і стали розглядатися навколо. Під опікою пана Білаша, Михайла Строчука і виховника Василя Тимошенка ми навчилися ставити шатро, розкладати вогонь та інші важливі речі у мандрівництві. Пан Білаш навчив нас як правильно поводитися з рушницею і стріляти з неї.

Хлопці побачили, що рушниця не забавка, а дуже небезпечна річ.

Ця прогулянка є підготовкою до довшої і дальшої нашої прогулянки на північ Канади на тиждень або й два.

День пройшов швидко й весело. Повернулися ми до Торонто о 7-ій год. вечора дуже задоволені.

Рій "Золоті Орли", Торонто
Із збірки "Народні мелодії". З голосу Л. Українки. Записав К. Квітка.

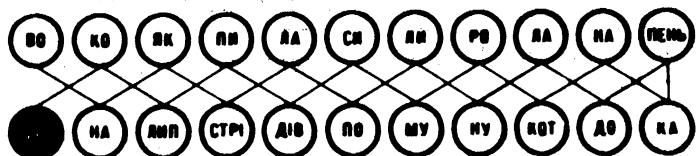
**

— Тату, купи мені барабана.
— Ти й без барабана не даєш мені заснути.
А якщо куплю барабана, то не уявляю, що буде...

— А я буду барабанити, коли ти заснеш.

**

— Ну, слава Богові, що ти перестала верещати!
— Ні, мамусю, це я тільки перепочиваю, щоб набратися сили.

Прочитайте

1. Ідуши по лініях, які з'єднують круги, прочитайте рядки з оповідання Панаса Мирного. Як називається це оповідання?

НАРОДНЯ МУДРІСТЬ

Як дбаєш, так і маєш.
Не дивись на чоловіка, а на його діла.
Маленька праця краща за велике безділля.
Мати однією рукою б'є, а другою гладить.
Як є мати рідненька, то й сорочка біленька.
Батькова лайка дужча за материну бійку.
Діти — як квіти: поливай, то ростимуть.
Кожній матері свої діти милі.
У дитини болить пальчик, а в матері — серце.
Охотніше один батько вигодує десятеро дітей,
ніж десятеро дітей одного батька.

Відгадки загадок у ч. 229:

1. Олівець.
2. Газета.
3. Цвях.
4. Небо і сонце.
5. Сонце.
6. Голка і нитка.
7. Потяг.

Загадковий напис:

1. А туман, неначе ворог
Закриває море...

(“За сонцем хмаронька пливе”)

2. Мов одірвалось од гіллі,
Одно-однісін'яке під тином
Сидить собі в старій рядчині.

(“Із золотої і дорогої”)

Загадки відгадав і напис прочитав Тарас Ліщина.

Відгадки загадок у ч. 228, що прислали рої: "Чорноморці", "Ластівки", "Молоді козаки", "Червоні маки", "Фіялки", запізнилися. Просимо відповіді на загадки й розв'язки головоломок та інше присилати до наступного числа журналу після того, в якому вони поміщені.

РЕД.

НОВОРЧНИЙ ЕПІЗОД

(Закінчення зі стор. 14)

За це їх "розкуркулили" і вивезли на Урал. На еміграцію вони вийшли в гурті кревних з шістьох осіб. Та в міжчасі Гордій утратив жінку, а Настя — чоловіка. Людочка — Настина племінниця, має фах дентистки. Чоловіка втратила в Америці, в автовім "акциденті".

Про це наш герой устиг довідатись від Сервуса під час "перекуру". За столом Людочка сиділа біля нього, і йому було приємно дбати про її повну тарілку і повну чарку.

— Та скільки я можу з'їсти?! I це вино для мене рішучо заміщне! — боронилася Людочка якось так "шикарно-наївно", що Гоп-Дунайський у думці вже цілком схвалював ужитий "бувшою" епітет "щастиачко".

"Майже сімейна пара" відразу ж після новорічного тосту зряхалися їхати додому. Але Людочку господарі затримали: адже місця для спання є досить, а так рідко трапляється її у них гостювати (Людочка жила і працювала в іншому стейті); та їй гість же цікавий і просить-благає компанію підтримати...

І Людочка зосталася; ще навіть заспівала соль пару романсів. Та нарешті всі пішли спати.

Топ-Дунайський ще спав, мабуть, першим сном, коли почув, що хтось тягне ковдру і відсновує його до стіни. Він миттю прокинувся.

— Хто тут? — поспітив хріпло, а в голові близькавкою думка: "Невже Людочка?!"

— Ой, пробач! — зачув голосок "бувшої" — зайшла не в свою спальню! Видать, хильнула зайве... Але як тобі Людочка? Чи ж не щастячко для тебе!

— Дай мені спокій з твоїм щастячком — я спати хочу!

Він рвучко потяг на себе ковдру і демонстративно захропів.

А вранці... А вранці Людочку наче хто підмінив: кудись ділася уся її вчоращня душевність, "шикарна наївність", загаломувесь жіночий шарм. Зате переможцеф, можна сказати, тріумфально виглядала "бувша": вона ще раз ствердила, що у Топ-Дунайського "в голові бракує клепки".

— Хотіла я тобі добра, — казала на від'їзді. — Гадала, що хоч раз скористаеш з моєї доброти та хисту. А ти: "Дай мені спокій! Не хочу я твоєго щастячка!" А того їй не подумав, що може, хтось стояв під дверима й слухав..."

Ідучи додому, Топ-Дунайський весь час думав про "бувшу": "I для чого їй це було потрібне?" Відповіді не знаходив. Але і я розумний нівроку: забув, що ніколи не слід Новий Рік в'язати з усілякими "бувшими", які пеерд смертю зичать тобі щастя і добра".

СКЛАД ОДУМІВСЬКИХ РЕЧЕЙ

На цьому складі можна набути такі речі: одумівські сорочки різного розміру, починаючи від № 8, штани, спідниці, краватки, пілотки, спортивні сорочки (свет шорт) з написом "ОДУМ", одумівські емблеми, різні наліпки, відзнаки тaborів ОДУМ-у.

Тільки через Управи ОДУМ-у та ТОП-у, можна замовити відзнаки для виховників, бунчужних та старших виховників (різні шнури, відзнаки, шнури для свистків тощо).

Тут можна також купити Альманах ОДУМ-у. Порадник одумівця, нариси Р. Рахманного "Червоний сміх", та інші книжки.

За кошторисом на замовлення просимо писати на адресу:

Executive Board of ODUM
Seniors ass'n of Canada

ALEX ELECTRIC LTD.
ALEX SCHIDOWKA

Industrial — Commercial — Residential
London, Ontario   Tel: 439 - 6747

Слухайте радіопередачу ОДУМ-у

"МОЛОДА УКРАЇНА"

з радіовисильні
СНІН НА ХВИЛЯХ FM 101

в Торонто
КОЖНОЇ СУБОТИ
від 6.00 до 6.30 вечора

Керівництво:

Головна Рада Коша Старших Виховників
ОДУМ-у в Канаді

N. - J. SPIVAK LTD.

R. R. 1,

LONDON, ONTARIO

(Pre-mix concrete)

КРЕДИТОВИЙ СОЮЗ

- Платить за різні щадничі пляні **7²⁵ - 10%**
- Дає малі і великі, особисті і моргеджові позички, в міру можливостей
- Має життєву асекурацію на заощадження до \$ 2.000 на позички до \$10.000 після вимог ЮНИ
- Має чеки особисті і для подорожуючих
- Приймає оплати за газ, електрику, телефон і воду
- Дає різні фінансові поради
- Дає паспортові гарантії
- Дає добру, точну, чесну і вчасну обслугу
- Дає добре кредитові звіти
- 24 роки на службі Рідного Народу
- Вступайте в члени ще ніж Вам треба позички, малої чи великої.
- Позичайте на догідні сплати і низькі відсотки.

SO-USE CREDIT UNION LTD.

406 Bathurst St.
Toronto, Ont. M5T 2S6
Tel.: 363-3994

Branch Office:

3338 Lake Shore Blvd. W.
Long Branch, Ont.

В музеї

— О, та тут ще одна огідна модерна різьба!

— Ні, прошу пані, це дзеркало!

**

— Ну, і що вона сказала, коли ти запропонував ій своє серце?

— Вона сказала, що любить Емерсона, Лонгфелла та Едгарда По. А які в мене шанси, коли воно любить аж трьох?

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "МОЛОДОЇ УКРАЇНИ" ЖЕРТВУВАЛИ:

Боженко Святослав, Сан-Франціско, США	\$14.00
Козак Максим, Гамільтон, Канада	5.00
Лондонці, Канада — на не-в'янучий вінок св. п. трагічно загинулого, одумівця Генадія Сойко	5.00
Шинкар Петро, Філадельфія, США	4.00
Іщенко Микола, Садбури, Канада	4.00
Савченко Марта, Даунсв'ю, Онт., Канада	4.00
Каплиста Марія, Роземонт, Пен., США	4.00
Кайдан Іван, Севен Гіллс, США	4.00
Пономаренко Василь, Клівленд, США	3.00
Доценко Іван, Кенмор, Н.Й., США	3.00
Діловський Панас, Рочестер, США	2.50
Орел Тарац, Норт Берген, Н. Дж., США	2.00
Мірошниченко Ада, Вудсайд, Н.Й., США	2.00
Сергієнко В., Торонто, Канада	2.00
Шерей Ганна, Елмгурст, Н.Й., США	1.50
Данилюк Іван, Торонто, Канада	1.00
З весілля Ігоря і Ніни Ромасів, Монреаль, Канада	55.50
З відзначення 65-ліття Пилипа Макея, Торонто, Канада	12.00
Збірка на трапезі в 40-ий день упокоєння бл. п. Добродійки Катерини Дебрин, Лондон, Канада	10.00
Павленко Василь, Філадельфія, США	6.00
Олексій Юрій, Стерлінг Гайтс, США	4.00
Опанашук Андрій, Емна, США	4.00
Василенко Семен, Фенікс, Арізона, США	2.00

Жертводавцям шире спасибі!

Ред. й адмін. "М. У."

**

Дружина. Що ти будеш пити?

Чоловік: Коли те, що я пив учора, була кава, то я прошу чаю, а коли то був чай, то прошу кави.

ROCHESTER FURNITURE CO. LTD.

WAREHOUSE STORE

Великий вибір хатніх меблів:
віталень, спалень, ідалень,
холодильники, пральні
машини, електричні і
газові печі, телевізори,
радіо.

423 COLLEGE STREET
Toronto, Ontario
Tel.: 364-1434

Е. ДУМИН

пропонує

ВЕЛИКИЙ ВИБІР
чоловічих, студентських
і хлоп'ячих костюмів
НА ЗИМОВИЙ СЕЗОН
як також різних фасонів
і кольорів
СОРОЧКИ.

550 QUEEN STREET WEST
Toronto, Ontario
Tel.: 364-4726

АРКА ЗАХІД

2282 Bloor Street West
Toronto 9, Ontario
Tel.: 762-8751

В нас можна набути книжки, українські часописи та журнали, пластинки, друкарські машинки, різьбу та кераміку, полотна, нитки і вишивки.

Маємо великий вибір дарунків на різніоказії.

Просимо ласкаво нас відвідати!

If not delivered please return to:

МОЛОДА УКРАЇНА

Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

**Concrete Forming
London Ltd.**

LONDON, ONTARIO

(Foundations and floors.)

Ціна 60 центів
в США і Канаді

УКРАЇНСЬКА ФІРМА
ОПАЛОВОЇ ОЛИВИ

ALASKA Fuel Ltd.

425 JANE STREET

Toronto 9, Ontario

24-годинна скора і солідна
обслуга!

Чищення і направа фурнісів
безплатна.

Телефонуйте вдень і вночі
на телефон: 766-3040

Обслуга гарантована!

ДОБІРНИЙ, ФАХОВО
ПРИГОТОВАНИЙ

О Б І Д

З ПОВНОЮ ОБСЛУГОЮ,
ДЛЯ ВЕСІЛЬ, БЕНКЕТІВ
та інших прийняттів

JOE'S CATERING

WEDDINGS, SHOWERS,
BANQUETS
and OTHER RECEPTIONS
"THE BEST TREAT
and SERVICE"

Call 766-7471

J. WASIUK

УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧИЙ СОЮЗ
БРАТСЬКА ЗАПОМОГОВО - ОБЕЗПЕЧЕНЕВА ОРГАНІЗАЦІЯ
В АМЕРИЦІ І КАНАДІ

що нараховує понад 24 тисячі членів і понад \$8,500.000.00
членського майна.

Український Робітничий Союз має добірні найновішого типу поліси обезпечення на дожиття і на посмертне для старших і дітей членів. Помагає бідним, хворим і нездібним до праці членам. Помагає своєму українському народові морально і матеріально в його стремлінні визволитися з чужого поневолення і здобути самостійну, соборну, демократичну Україну. Помагає матеріально освітньо-культурним, видавничим, церковним та спортивним справам. Помагає матеріально незаможним, здібним в науці, українським студентам у вищих школах. Видає свій, демократичного напрямку часопис-тижневик "Народня Воля" українською і англійською мовами та англомовний журнал для молоді "Форум". Для вигоди своїх членів і всіх українців провадить літнє вакаційну оселю "Верховина" з мальовничим розкішним парком, модерно устаткованими кімнатами, купанням у власному природньому озері та купальному басейні, спортом і культурною розвагою в Кетскільських Горах в Глен Спей, Н. Й.

Головний осідок УРСоюзу:

440 WYOMING AVENUE, SCRANTON, PA., U. S. A.

Телефони: 342-0937 або 347-5649